

அப்போஸ்தலனாகிய

பவுல்

திருமறை அறிஞர் Dr. A. கிறிஸ்டோபர்

அப்போஸ்தலனாகிய
பவுல்

RE EDITION - May 2008
TOTAL COPIES - 2000
COPY RIGHT - TO AUTHOR
PRICE - Rs. 40.00 (IN INDIA)
BOOK NUMBER - T - 23

ஆசிரியர்
திருமறை அறிஞர்
Rev. Dr. **அ.கிறிஸ்டோபர்**, M.A., D.D.,

வெளியிடுபவர்
விண்ணக அப்பம்
நேரு வீதி, கரம்பட்டி,
ஈரோடு - 9. தென் இந்தியா

**FOR DETAILS CONTACT
WINNAGA APPAM**
No. 4/2, NEHRU STREET, SURAMPATTI,
ERODE - 638 009. S.INDIA.
PHONE : (0424) 2271323 (Off)
Fax : (0424) 2277286
e-mail : winnagaappam@rediffmail.com

அணிந்துரை

திருமறைப் பெரியார்

Rev.Dr. யோபு ஞானப்பிரகாசம்

இந்தியன் பெந்தெகோஸ்தே அஸம்பிளிஸ்

கோவை - 12.

கர்த்தருக்குள் பிரியமுள்ள எங்கள் உடன் ஊழியரும், ஈரோடு மண்டல I.P.A. சபைகளின் கண்காணிப்பாளராகிய பாஸ்டர் அ. கிறிஸ்டோபர் அவர்களுக்காய் நமது ஆண்டவரை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அடிகளைக் குறித்து மிகச் சிறப்பாக எழுதிய இப்புத்தகத்தை அநேக ஆயிரம் மக்களுக்கு ஆசீர்வாதமாக அமைய தேவன் உதவி செய்யும்படி ஜெபிக்கிறேன்.

இனிய தமிழ், எளிய நடை, புதிய நோக்கு, துணிச்சலான வார்த்தைகள் இவைகளை ஒன்றாக கலந்து தெளிவான வேத வசன மேற்கோள்களுடன், ஊழியர்கள், விசுவாசிகள் வாழ்விற்கு தேவையான கருத்தை இரத்தின சுருக்கமாக புதிய சுவையுடன், பரிசுத்த ஆவியின் பிரசன்னத்துடன் எழுதியிருக்கிறார்.

பல பரிசுத்தவான்களின் வாழ்க்கைகளை மையமாக வைத்து இவர் கிறிஸ்தவ உலகிற்கு எழுதியளித்த புத்தக வரிசையில் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் புத்தகம் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்று இருக்கிறது.

புத்தகம் ஆசீர்வாதமாய் அமையட்டும்

வாசிப்போர் ஆசீர்வாதம் பெறட்டும்.

- ஆமென்.

(iii)

என்னுரை

பிரியமானவர்களே! அன்பரின் நாமத்தில் இனிய வாழ்த்துக்கள்.

புதிய ஏற்பாட்டில் புதிராய் விளங்கும் புனிதர் பவுலின் வாழ்விலிருந்து சில காரியங்களை இந்த நூல் மூலம் உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள கர்த்தர் கிருபை செய்துள்ளார்.

புதிய ஏற்பாட்டின் மோசே, கிறிஸ்துவுக்குபின் கிறிஸ்துவின் அச்சடையாளங்களை தன்மேல் தரித்துக் கொண்டு கிறிஸ்தவத்தை ஆவிக்குரிய ஞானப்பால் கொடுத்து வளர்த்த ஞானத்தாய்.

பேதமை நிறைந்த புறஜாதிமார்க்கத்தில் தனது போதனையால் கிறிஸ்துவுக்கென்று மிகப்பெரிய சேனையை உண்டாக்கிய ஆவிக்குரிய தளபதி என பவுலைக் குறித்து அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

பவுலின் வாழ்க்கையை ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் வாசித்தே ஆகவேண்டும். அல்லாத பட்சத்தில் ஆவிக்குரிய வாழ்வில் ஊனம் காண்பது திண்ணம். ஆவியானவர் தந்த சில ஆலோசனைகளை சேர்த்து எழுதி உள்ளேன். பவுலைக் குறித்து எழுத பக்கங்கள் போதாது. எனினும் எனது வாசகர்கள் கோடு போட்டால் போதும். அவர்கள் படமே வரைந்துவிடுவார்கள் என்று அறிந்துள்ளபடியால் குறிப்புகளை மட்டுமே அதிகமாய் எழுதி உள்ளேன்.

உங்கள் ஜெபத்தினாலும், கொடையினாலும் எமது இலக்கியப் பணியைத் தாங்குங்கள்.

அன்போடும் ஜெபத்தோடும்

அ. கிறிஸ்டோபர்

(iv)

படைக்கிறேன்

ஐந்தப்பம் இருமீன்களை ஆசீர்வதித்து
ஐயாயிரம் பேரை போஷித்தீர்
ஐயனே அஃதினை அற்புதமல்லவென
ஐயம் இல்லாமல் நான் சொல்வேன்.

நண்பனாகிய லாசரு மரித்தபின்
நாட்கள் நாலாயினும் உயிர்ப்பித்தீர்
நாதா அஃதினை அற்புதமல்லவென
நயம்படவே நான் சொல்வேன்.

சபைகளை நாள்தோறும் துன்புறுத்திய
சவுலை நடுவழியில் சுடுவெயிலில்
சடுதியாய் சாட்சியாய் மாற்றியதையே
சாலச்சிறந்த அற்புதம் எனச் சொல்வேன்.

சாக்காட்டை நோக்கி சறுக்கியோடும்
சத்துவம் இழந்தோரை மீட்டிடவே
சவுல்களை சடுதியாய் சந்தித்திடுமென
சத்தியமே உமை வரம் வேண்டுகிறேன்.

பொருளடக்கம்

1. புதிய சிருஷ்டி!
2. ஜெபிக்கும் சீஷன்!
3. உலக சுவிசேஷகன்!
4. உண்மையுள்ள ஸ்தானாதிபதி !
5. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல்!

1. புதிய சிருஷ்டி

கற்சாடியில் இருந்த தண்ணீரை பந்தியில் பரிமாறப்படுவதற்கு முன்னர் சடுதியாய் ருசியான திராட்சை ரசமாய் மாற்றி அநேகரை ஆனந்திக்கச் செய்த இயேசுவானவரின் மற்றுமொரு சரியான அற்புதத்தை உங்களுக்கு காண்பிக்கப் போகிறேன்.

எருசலேமிலிருந்து தமஸ்குவை நோக்கி ஒரு தண்ணீர் துருத்திப் போய்க் கொண்டிருந்தது. அது சாதாரண தண்ணீர் அல்ல. அநேகரை கொன்று போடும் விஷத்தை தனக்குள் அடக்கி வைத்திருந்த விஷத் தண்ணீர்.

அது தமஸ்குவை சேர்ந்துவிட்டால் அதினிமித்தம் சாகப் போகிறவர்களின் எண்ணிக்கை நிச்சயம் கணக்கிட முடியாது. இங்கே தான் கானா ஊரில் தமது முதலாம் அற்புதத்தை செய்த நசரேயனாகிய இயேசு கிறிஸ்து குறுக்கிட ஆரம்பித்து விட்டார்.

அன்று பழைய ஏற்பாட்டில் மாராவின் தண்ணீர் மதுரமாக மாற்றப்பட்டது. புதிய ஏற்பாட்டில் கானாவுரில் தண்ணீர் திராட்சை ரசமாக மாற்றப்பட்டது. இங்கே இந்த விஷத்தண்ணீர் நிமிடத்தில் ஒளவுதமாக மாறிவிட்டது.

ஆம்! அந்த தண்ணீர் துருத்தி தமஸ்குவுக்கு போய் சேர்ந்த போது அநேகரை சாகடிப்பதற்கு பதிலாக அநேகரின் வாழ்விற்கு ஜீவதண்ணீராக மாறிவிட்டது.

அந்த தண்ணீர் துருத்தி எது என்று கேட்காதீர்கள். எவர் என்று கேளுங்கள். உங்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கிறேன். நமது இரட்சகர் இயேசு கிறிஸ்துவினால் நான் தெரிந்து கொண்ட பாத்திரம் என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டவனும் (அப். 9 : 15) அப்போஸ்தலர்களால் பிரியமுள்ள சகோதரர் என்று

அழைக்கப்பட்டவனும் (11 பேதுரு 3 : 15), யூதர்களால் வாயாடி என்று வசைபாடப்பட்டவனும் (அப். 17 : 18) புறஜாதி மக்களால் மெர்குரி என்று மெச்சப்பட்டவனும் (அப். 14 : 12) பாவிகளில் பிரதானபாவி என்று தன்னைத்தானே தாழ்த்திக் கொண்ட சவுல் என்கிற பவுலே அவர்.

ஆதிசபையின் வளர்ச்சியில் பெரிய பங்கும் புறஜாதிகளின் சபை வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கும் பெற்ற பவுலின் வாழ்க்கை புதிய ஏற்பாட்டு சபை அவசியம் வாசிக்க வேண்டிய வாழ்வியல் சரித்திரம்.

சுவிசேஷத்தை பிரசங்கித்ததிலோ, அல்லது புறஜாதிகளுக்கு சுவிசேஷம் அறிவித்ததிலோ, மற்ற அப்போஸ்தலர்களைவிட முன்னோடியானவர் என்று சொல்லக்கூடிய தகுதி இல்லாமல் போனாலும், மற்ற அப்போஸ்தலர்களைவிட முன்னணியில் இவ்வூழியத்தில் நின்றவர் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

உயிருடன் இயேசு கிறிஸ்து உலகில் ஊழியம் செய்த நாட்களில் உடனிருந்து ஊழியம் செய்தவர் என்று சொல்லிக் கொள்ள வாய்ப்பு இல்லாமல் போனாலும், உயிர்த்தெழுந்த இயேசு கிறிஸ்துவால் நேரடியாக சந்திக்கப்பட்ட அழைக்கப்பட்ட அப்போஸ்தலன் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

தனது இளமைப் பருவத்தில் சபைகளையும், பரிசுத்தவான்களையும் துன்புறுத்தியவராய் இருந்தாலும், தான் கிறிஸ்துவினால் ஈர்க்கப்பட்ட பின்பு அதிகாரவர்க்கத்தினாலும், சதிகார கூட்டத்தினாலும் துன்பங்களும், துயரங்களும் சேர்ந்து வந்தபோது இன்முகத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டு கிறிஸ்துவுக்குள் மகிழ்ச்சியாய் வாழ்ந்தவர் இவர்.

இவரின் பிறப்பு :

வேத ஆராய்ச்சியாளர்களின் கணிப்பின்படியும் மற்றும்

சரித்திர குறிப்பின்படியும் இவர் கி.பி. முதல் ஆண்டில் பிறந்தார். அதாவது இவரது பிறப்பும் வளர்ப்பும் நமது இரட்சகர் இயேசு கிறிஸ்து பிறந்த காலத்திற்கு வெகு நெருக்கமான காலகட்டம் என்பது குறிப்பிட வேண்டிய விஷயமாகும்.

பவுல் அடிகளின் பெற்றோரைக் குறித்த குறிப்பு வேதத்தில் இல்லை. ஆனால் பிலிப்பியர் 3 : 5ன்படி இவர்

1. இஸ்ரவேல் வம்சத்தான்
2. பென்யமீன் கோத்திரத்தான்
3. எபிரேயனில் பிறந்த எபிரேயன்
4. பரிசேயன் என்று தெளிவாய் விளங்குகிறது.

யாக்கோபின் குமாரர்கள் மூலம் வந்தவர்கள் இஸ்ரவேலர் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். சிறையிருப்பிற்கு பின்பு திரும்பி வந்த அனைவரையுமே வேத புத்தகம் 'யூதர்கள்' என்று அழைக்கிறதை நீங்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

யாக்கோபுடைய குமாரரில் பென்யமீன் வழியில் வந்தவர்கள் பென்யமீன் கோத்திரத்தார்கள். இந்த கோத்திரத்தில் தான் இஸ்ரவேலை ஆண்ட முதல் இராஜாவாகிய கீசின் குமாரனாகிய சவுல் பிறந்தான். இதனால் இந்த சிறப்புப் பெயரை தனது மகனுக்கும் சூட்டி சவுல் என்று பவுலின் பெற்றோர் மகிழ்ந்திருக்கக்கூடும்.

சவுல் என்பது அவரது யூதப் பெயர். பவுல் என்பது அவனது வளர்ப்பு சூழலாகிய ரோமப் பெயர். குடும்பத்தார் சவுல் என்று பெயர் வைத்து இருந்தாலும் அவனது ரோமப் பெயராகிய பவுல் என்ற பெயரே சொல்வழக்கில் பிரபல்யம் அடைந்தது.

எந்த சூழ்நிலையிலும் அவர்கள் வேறு இனத்தவரோடு கலக்கவில்லை. தீமோத்தேயுவின் தாய் யூதஸ்திரி. தகப்பன் கிரேக்கன். இப்படிப்பட்ட நிலையில் இல்லாமல் தனது தாய்

யூதஸ்திரி, தகப்பனும் யூதன் என்பதை குறிக்கவே எபிரேயரில் பிறந்த எபிரேயன் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

யூதமார்க்கத்திலேயே பக்தி வைராக்கியம் மிகுந்த கூட்டம் பரிசேயர் என்கிற கூட்டம். இவர்கள், ஆத்துமா சாவதில்லை என்றும் உயிர்த்தெழுதல் உண்டு என்றும் போதிக்கிறவர்கள். இவர்களுக்கு நேர் எதிரான கருத்தை சதுசேயர்கள் கொண்டு இருந்தனர்.

தேவதூதர்கள், ஆவிகள் இவைகளில் நம்பிக்கையுடைய இவர்கள் மார்க்கரீதியான காரியங்கள், கட்டளைகள் போன்றவற்றில் மிகுந்த வைராக்கியமுடையவர்களாய் இருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட பக்திவைராக்கியமுள்ள பரிசேய குடும்பத்தில் பவுல் பிறந்தார்.

இப்படிப்பட்ட சிலாக்கியத்திற்குரியவராய் மாத்திரமல்ல, இதிலும் மேலான சிலாக்கியத்தை பிறப்பிலும், சமுதாயத்திலும் பெற்று இருந்தார். அவர் ரோமனாக பிறந்தது அதில் ஒரு சிறப்பு அம்சம்.

பவுலின் காலத்தில் ரோம பேரரசு உச்சக்கட்ட கோலாச்சிக் கொண்டு இருந்தது. அப்போது ரோமானியரை தவிர மற்றவர்கள் இரண்டாந்தர குடிமக்களாகவே கருதப்பட்டு இருந்தார்கள். இந்த சூழ்நிலையில் பவுல் ரோம குடியுரிமைப் பெற்ற இஸ்ரவேல் குடும்பத்தில் பிறந்தார் என்பது முக்கியம்.

இந்த ரோமக் குடியுரிமையை முக்கியப்படுத்தி தனது ஊழிய நாட்களில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி நேரங்களில் ராயனுக்கு அபயமிட்டார் என்று அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் வாசிக்க முடியும்.

'நான் சிலிசியா பட்டணத்திலுள்ள கீர்த்திப் பெற்ற தர்ச பட்டணத்து யூதன்' அப் 21 : 39 என்று தான் பிறந்த தர்ச பட்டணத்தைக் குறித்து பவுல் சொல்கிறார்.

அவரின் கூற்றுப்படி அது எளிய நகரமன்று. கீர்த்திப் பெற்ற

இடமாக இருந்தது. தர்சு பட்டணம் அக்காலத்தில் துறைமுகப்பட்டினமாக விளங்கியது. மாத்திரமல்ல, தர்சுவின் வழியாக சின்ன ஆசியாவிலுள்ள பல முக்கிய நாடுகளுக்கு பிரதான சாலைகள் (HIGHWAYS) சென்றது. எனவே சாலை மார்க்கமாகவும், தண்ணீர்மார்க்கமாகவும் பல தேசத்து மக்கள் இங்கு வந்து போனார்கள்.

இதனிமித்தம் அக்காலத்தில் மிகச்சிறந்த பல்கலைக்கழகம் ஒன்று இங்கு நிறுவப்பட்டு இருந்தது. வியாபாரிகள் மாத்திரமல்ல, மிகச்சிறந்த கல்விமான்கள் இங்கே இருந்தார்கள். ஏறக்குறைய மக்கள் தொகை ஐந்து இலட்சத்திற்கு அப்போதே இருந்தது. கிழக்கத்திய மற்றும் கிரேக்க நாகரீகத்தின் இணைப்பிடமாக தர்சு பட்டணம் இருந்தது. இந்த சிறப்பிற்குரிய இடத்தில் தான் பவுல் பிறந்தார்.

ரோமப் பேரரசின் குடியுரிமையை ஒருவர் பெறுவது எளிதன்று. பவுல் இதைக் குறித்து சொல்கிற போது நான் இந்த சிலாக்கியத்திற்குரியவனாக பிறந்தேனென்று எழுதுகிறார். அதாவது அவரது பிறப்பிற்கு முன்பே அவரது குடும்பம் அந்த குடியுரிமையை அனுபவித்து வந்தது என்று பொருள்.

இத்தாலியாவுக்கு வெளியேயுள்ளவர் ஒருவர் இந்த ரோம குடியுரிமையை பெற வேண்டுமாயின் அவர் இராணுவ சேவை செய்திருக்க வேண்டும் அல்லது தங்கள் சொந்த பட்டணத்திலுள்ள நகர்மன்றத்தில் ஆலோசகராய் இருந்து சிறந்த தொண்டாற்றியிருக்க வேண்டும். எனவே பவுலின் தகப்பனார் தர்சுபட்டணத்தில் ஆற்றிய சீரிய சேவையினிமித்தம் இந்த சிலாக்கியம் அவருக்கு உண்டாயிருக்கலாம் என யூகிக்க இடமுண்டு.

பக்தி வைராக்கியமுள்ள எபிரேய தாய் தகப்பனுக்கு பிரசித்திப் பெற்ற தர்சு பட்டணத்தில் பிறந்த பென்யமீன்

வம்சத்தானாகிய பவுல் பிற்காலத்தில் நசரேயனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் அடிமையாகும் பொருட்டு நாம் இதுவரை கவனித்த எல்லா மேன்மைகளையும் நஷ்டமென்று விட்டார். மட்டுமல்ல, தான் இழந்தவைகளை முன்னாள் மேன்மைகள் என்று கருதாமல் குப்பையாக எண்ணினார் என்பது தான் இங்கு கவனிக்க வேண்டிய சிறப்பம்சமாகும்.

பவுலின் பிறப்பு மாத்திரமல்ல. அவரது வளர்ப்பும் வாலிபமும் கூட மிகச்சீரிய முறையில் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. மிக இளம் பிராயத்தில் தர்சு பட்டணத்தில் படித்தபடியால், தனது வீட்டில் பேசும் எபிரேய மொழியோடு கூட கிரேக்க மொழியையும் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்து இருந்தார். இவைகளோடு அப்போதைய ரோம ஆட்சியின் புழக்கத்திலிருந்த இலத்தீன் மொழியையும் அறிந்து இருந்தார்.

குறைந்தபட்சம் மூன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழியை அறிந்திருந்த பவுல் கிரேக்க மொழியிலும் கிரேக்க தத்துவ இயலிலும் பாண்டியத்துவம் பெற்று இருந்தார். பவுல் கல்வி அறிவில் தேர்ச்சியும், முதிர்ச்சியும் பெற்று இருந்தார். அதாவது டாக்டர் பவுல் என்று அழைக்க சர்வ தகுதியுமுடையவராய் இருந்தார்.

உலக அறிவில் மாத்திரமல்ல, மார்க்க அறிவிலும் அவர் பெற்றோர் அவரை உயரிய வழிக்கு நடத்தியிருந்தார்கள். ஏறக்குறைய பதினான்கு வயதிற்குட்பட்ட போதே தர்சு பட்டணத்தைவிட்டு எருசலேமுக்கு பவுல் வந்து 'நியாயப் பிரமாணத்தின் எழில்' என்று சிறப்பு பெயர் பெற்ற வேதப்பண்டிதராகிய கமாலியேல் என்பவரிடத்தில் யூத மார்க்கத்திற்குரியவைகளை கற்றுக் கொண்டார். இதை பவுலே அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 22 : 3ல் சொல்லியிருக்கிறார்.

இந்த கமாலியேல் சரியான, சத்திய தெளிவுப் பெற்ற நியாய

சாஸ்திரியாக இருந்தார். பேதுருவும் அப்போஸ்தலர்களும் இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்து சாட்சியிட்ட போது ஆலோசனை சங்கத்தினர் மூர்க்கமடைந்து அவர்களை கொலை செய்ய ஆலோசனை பண்ணினார்கள்.

அப்போது சகல ஜனங்களாலும் கனம் பெற்ற நியாய சாஸ்திரியாகிய கமாலியேல் என்னும் பரிசேயன் வேத சம்பவங்களை விளக்கிக் காட்ட அவர்கள் அவர்களை விட்டுவிட்டார்கள். அப். 5 : 34-40.

இப்பேர்ப்பட்ட கமாலியேல் பாதத்தில் படித்த பவுலை கர்த்தர் தமது மகிமையான ஊழியத்திற்கென்று வேறு பிரித்ததற்கு ஒரு விசேஷித்த நோக்கம் உண்டு என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இயேசு கிறிஸ்து இந்த உலகத்தில் ஊழியம் செய்த நாட்களில் பன்னிருவரை தமது ஊழியத்திற்கென அழைத்து அப்போஸ்தல அந்தஸ்தை வழங்கினார். அவரின் 3 1/2 ஆண்டுகால ஊழியத்தில் ஏறக்குறைய மூன்றாண்டுகள் அப்போஸ்தலர்கள் அவரிடத்தில் நேரடியாக போதனையைக் கேட்டார்கள். அழைப்பைப் பெற்றார்கள்.

இரட்சகர் இயேசு கிறிஸ்து மரித்து, உயிர்த்து, பரத்திற்கு சென்ற பிறகு யூதாஸ் மரித்தபடியால் அந்த இடத்தை நிரப்ப அப்போஸ்தலர்கள் யோசேப்பு மற்றும் மத்தியா ஆகிய இரண்டு பேரின் சீட்டுப் போட்டுப் பார்த்து, சீட்டு மத்தியாவின் பேரில் வந்தபடியால் அவனை அப்போஸ்தலனாக சேர்த்துக் கொண்டார்கள்.

இங்கே நாம் ஒரு காரியத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். இயேசு கிறிஸ்து ஊழியம் செய்த நாட்களில் உடன் இல்லாத மத்தியாவை சீட்டுப் போட்டு அப்போஸ்தலராக, மூத்த அப்போஸ்தலர்கள் நியமித்தார்கள். ஆனால் தேவனுடைய

சித்தம் அதுவாக இருக்கவில்லை. சீட்டுப் போட்டுப் பார்ப்பது பழைய ஏற்பாட்டில் நிலவி வந்த பழக்கம். அதையே அப்போஸ்தலர்கள் செய்தார்கள்.

அப்போஸ்தலர்கள் ஜெபித்தார்கள். ஜெபத்தோடு சீட்டுப் போட்டுப் பார்த்தார்கள். சில தவறான முறைகளை ஜெபத்தோடு செய்வதால் அது தேவ சித்தமாகி விடாது என்பதை திட்டமாய் அறிந்து கொள்ளுங்கள். இரண்டு சீட்டில் தேவ சித்தமோ இல்லையோ கண்டிப்பாக ஒன்றை எடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். எனவே இது தேவ சித்தம் காண உகந்த வழி கிடையாது.

அப்போஸ்தலர்களே செய்தார்களே! நீ என்ன குறைசொல்வது என்று என்னைப் பார்த்து கேட்கலாம். அவர்கள் அப்போது மாத்திரமே செய்தார்கள். பின் எப்போதும் அப்படி செய்யவில்லையென்று உங்களுக்கு சொல்ல கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெறாத காலத்தில் தேவ சித்தம் அறியும் வழியை சரியாக அறியவில்லை. பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தை அவர்கள் பெற்றபோது ஆவியின் நடத்துதல் மூலம் தேவ சித்தத்தை சரியாய் அறிந்தார்கள். அதன்படியே ஊழியம் செய்தார்கள்.

ஆவியானவர் தனிமனிதரிடம், கூட்டமாய் கூடின மக்களிடம் தரிசனத்தில், தீர்க்கதரிசனத்தில் பேசியதை அப்போஸ்தல நடபடிகள் புத்தகத்தை வாசிக்கும் போது நீங்கள் தெளிவாய் காணலாம்.

மூத்த அப்போஸ்தலர்கள் சீட்டுப்போட்டு மத்தியாவை தேர்ந்தெடுத்தாலும் அவர் என்ன செய்தார்? எப்படி செய்தார்? என்பதை ஆவியானவர் அப்போஸ்தல நடபடிகள் புத்தகத்தில் பதித்து வைக்கவில்லை என்பதை காணும் போது ஆவியானவர் அந்த இடத்தை **சவுல் என்கிற பவுலுக்கே வைத்திருந்தார்**

என்று யூகிக்க முடிகிறது.

பவுல் தன்னைக் குறித்த அறிமுகத்தை ரோமர் நிருபத்தில் எழுதும்போது 'இயேசு கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனும், அப்போஸ்தலனாகும் படி அழைக்கப்பட்டவனும்,' தேவனுடைய சுவிசேஷத்திற்காக பிரித்தெடுக்கப்பட்டவனுமாகிய பவுல் என்று (ரோமர் 1 : 1) தனது அப்போஸ்தல அழைப்பை உறுதிப்படுத்தி எழுதுகிறார்.

இதையே கொரிந்தியர் நிருபங்களின் துவக்கத்தில் எழுதும் பவுல் கலாத்தியருக்கு எழுதும் போது, மனுஷராலும் அல்ல, மனுஷன் மூலமாயும் அல்ல. இயேசு கிறிஸ்துவினாலும், அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பின பிதாவாகிய தேவனாலும் அப்போஸ்தலனாயிருக்கிற பவுல் என்று தான் தேவன் இடத்திலிருந்து அழைப்புப் பெற்றதை உறுதிப்படுத்தி எழுதுகிறார்.

அழைப்பை ஆண்டவர் மூலம் பெற்றது மாத்திரமல்ல, மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவின் இருந்து மூன்று ஆண்டுகள் சத்திய போதனைகளை கற்றது போலவே பவுலும் ஏறக்குறைய மூன்று ஆண்டுகள் தேவனிடம் தனிமையான பயிற்சி பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க காரியமாகும்.

இது வேதத்தில் எங்கு எழுதப்பட்டுள்ளது என்று நீங்கள் ஆச்சரியத்தோடு கேட்கலாம். அப்போஸ்தல நடபடிகளில் வரும் பவுலின் காரியங்கள் பவுலின் நீண்டகால, நீண்ட தூர ஊழியத்தின் சுருக்கம் மாத்திரமே என்பதை உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அப்போஸ்தலர் 9-ஆம் அதிகாரம் 22,23ம் வசனத்தில், சவுல் திடன் கொண்டு, இவரே கிறிஸ்துவென்று திருஷ்டாந்தப்படுத்தி, தமஸ்குவில் குடியிருக்கிற யூதர்களைக் கலங்கப்பண்ணினான்.

'அநேக நாள் சென்ற பின்பு யூதர்கள் அவனை கொலை

செய்யும்படி ஆலோசனை பண்ணினார்கள்' என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

இங்கே அநேக நாள் என்ற வார்த்தையை கவனியுங்கள்.

இந்த அநேக நாள் தான் பவுல் அரபு தேசம் சென்ற மூன்று ஆண்டுகள் என்பதை கலாத்தியர் முதல் அதிகாரம் 17,18 வசனங்களில் தெளிவாய் பவுல் எழுதியிருக்கிறார்.

'எனக்கு முன்பே அப்போஸ்தலரானவர்களிடத்திலே எருசலேமுக்கு போகாமலும், அரபு தேசத்திற்குப் புறப்பட்டு போய் மறுபடியும் தமஸ்கு திரும்பி வந்தேன்.

மூன்று வருஷம் சென்ற பின்பு பேதுருவைக் கண்டுகொள்ளும்படி நான் எருசலேமுக்குப் போய் அவனிடத்தில் பதினைந்து நாள் தங்கியிருந்தேன்' என்பதை கவனித்தால் எனது கூற்றை உணர முடியும்.

அந்த மூன்று ஆண்டுகளில் அவர் தேவனிடத்திலிருந்து அநேக காரியங்களைக் கற்றுக் கொண்டார். எனவேதான் 'எனது பிரசங்கம் மனிதனிடமிருந்து கற்றது அல்ல, இயேசு கிறிஸ்துவே அதை எனக்கு வெளிப்படுத்தினார்' என்று (கலா 1 : 12) வெற்றி முடிக்கமிடுகிறார்.

மெய்யாகவே பவுல் கற்றுத் தேர்ந்த வேதபாரகனாய் இருந்தார். அவர் காலத்தில் அவர் சமவயதிலுள்ள அநேகரைக் காட்டிலும் யூதமார்க்கத்தில் தேறினவனாய் இருந்தார். அரபியாவில் ஆண்டவரின் பாதத்தில் கற்று தேர்ந்த பிறகோ அப்போஸ்தலர் எல்லோரையும்விட தேறினவராக இருந்தார். புதிய ஏற்பாட்டின் மிகச்சிறந்த இறையியல் வல்லுநராக பவுல் திகழ்ந்தார்.

இதைக் குறித்து மூத்த அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு தனது நிருபத்தில் 'நமக்கு பிரியமான சகோதரனாகிய பவுலும் தனக்கு அருளப்பட்ட ஞானத்தினாலே இப்படியே.... உங்களுக்கு

எழுதியிருக்கிறார்.... அவன் சொன்னவைகளில் சில காரியங்கள் அறிகிறதற்கு அரிதாயிருக்கிறது' என்று பவுலின் இறையியல் தத்துவத்தின் உயர்நிலையைக் குறித்துப் பேசுகிறார்.

உயர்ந்த வேத அறிவு மாத்திரமல்ல, ஆவிக்குரிய அனுபவங்கள் கூட பவுலின் வாழ்வில் மற்ற அப்போஸ்தலரைவிட உயர்ந்து தான் காணப்பட்டது.

அப்போஸ்தலர்களில் யோவானை சந்திக்க இயேசு பத்மு தீவில் வந்தார். ஆனால் பவுலையோ கர்த்தர் மூன்றாம் வானம் வரை அழைத்துச் சென்று மகிமையான காரியங்களைக் காண்பித்தார்.

இப்படி பிறப்பில், வளர்ப்பில், படிப்பில், அழைப்பில், வேத அறிவில், ஆவியின் அனுபவத்தில் மிகவும் உயர்ந்த நிலை பெற்றவனாய் இருந்தும் தன்னை பாவிகளில் பிரதான பாவி என்றும் அப்போஸ்தலர் எல்லோரை விட சிறியவன் (1 கொரி 15 : 9) என்றும், அப்போஸ்தலனாக பேர் பெறுவதற்கு பாத்திரன் அல்ல என்றும் தன்னை தாழ்த்தின பவுலின் வாழ்க்கையை அடுத்த பக்கங்களில் நாம் ஆவியானவரின் துணையோடு கவனிக்கவிருக்கிறோம்.

2. ஜெபிக்கும் சீஷன்

வேத புத்தகத்தில் சவுலின் அறிமுகம் மிகவும் வித்தியாசமானது. குணப்பபாத காலகட்டத்தில் அவன் கொலை காட்சிக்கு சாட்சியாளனாக அறிமுகம் செய்து வைக்கப்படுகிறான் (அப். 7 : 58)

ஆனால் அவன் குணப்பட்ட அதே வேளையில் அவனது சாட்சி வேறு விதமாக மாறுகிறது. கர்த்தர் அவனைக் குறித்து அன்னியாவிடம் சொல்லும் போது 'அவன் இப்போது ஜெபம் பண்ணுகிறான்' (அப். 9 : 11) என்றார்.

அப்போது கொலைக்காரர்களின் வஸ்திரத்தை காவல் பண்ணினான். **இப்போது** ஜெபம் பண்ணுகிறான். எத்தனை அற்புதமான இரட்சிப்பு என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள்!

ஆண்டவருக்கே இது ஆச்சரியமாக இருந்திருக்கும் அல்லது ஆனந்தமாக இருந்து இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். காரணம் மூன்று ஆண்டுகள் உடனிருந்து உண்டு உறங்கி ஊழியம் செய்த சீஷர்கள் கெத்சமனே தோட்டத்தில் இயேசு கெஞ்சி கேட்ட போதும் நெஞ்சக் கதவை தாழிட்டு கொஞ்ச நேரத்தில் தூங்கிப் போனார்கள்.

ஆனால் குணப்பட்ட சிலமணி நேரமாத்திரமேயாகியுள்ள இந்த புதிய ஆவிக்குரிய குழந்தை தொடர்ந்து மூன்று பெரிய சாட்சியை ஏற்படுத்தியது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

வேத புத்தகத்தில் நமது இரட்சகருக்கு அடுத்தபடியாக வேதனை, சோதனை அனுபவித்த ஒரே சீஷன் பவுல் என்பதை வேதம் தெளிவாக நமக்கு சொல்கிறது. இவைகளை பவுல் ஜெபித்ததிற்கு காரணம் ஜெபம் என்கிற போராயுதம் அவனிடத்தில் பேராயுதமாக இருந்தது.

இந்த ஜெபத்தின் வல்லமையை அவன் எங்கேயிருந்து புரிந்து கொண்டான் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் ஏதோ ஒரு பரிசுத்தவானின் ஜெப வாழ்வு பவுல் உள்ளத்தில் மாறாத தடயத்தை உண்டாயிருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

சவுல் குணப்படுவதற்கு சமீப காலத்தில் அவர் உள்ளத்தில்

பதிந்த ஸ்தேவானின் மரணம் பலமான கிரியையை அவருக்குள் நிகழ்த்தியிருக்கும் என்று நம்புகிறேன். கல்லை எறிந்த போதும், பல்லை கடித்த போதும் கிஞ்சிறுமும் அஞ்சாமல் முழங்கால்படியிட்டு ஜெபித்து, ஓட்டத்தில் ஜெபித்ததை (அப். 7 : 60) கண்ட அவரது உள்ளத்துக்குள் ஆழமான பாதிப்பு உண்டாயிருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

ஆம்! ஜெபம் என்பது ஒரு விதமான தொற்று நோய். ஸ்தேவானை கண்ட பவுல் ஜெபித்தார். பவுலுடன் இருந்த எப்பாப்பிரா, தீமோத்தேயு போன்றோர் ஜெபித்தார்கள். மட்டுமா? ஜெபத்தில் போராடினார்கள்.

பிரியமானவர்களே! நீங்கள் யாருடன் ஐக்கியம் வைத்திருக்கிறீர்கள். ஜெபிக்கும் அன்பர்களுடன் சேர்ந்தால் ஜெபித்துக் கொண்டிருப்பீர்கள். கதைக்கும் நண்பர்களுடன் சேர்ந்தால் கதைத்துக் கொண்டிருப்பீர்கள்.

ஒரு போதகர் வீட்டில் ஒரு கிளி இருந்ததாம். அது அழகாக பேசுமாம். ஸ்தோத்திரம், ஆமென், அல்லேலூயா! என்றெல்லாம் சொல்லுமாம். அதைக் கண்ட ஒரு அம்மாள் போதகரிடம் வந்து ஐயா! எங்கள் வீட்டில் கூட ஒரு கிளி வளர்க்கிறோம். அந்த கிளிக்கு யாரோ தவறான வார்த்தைகள் கற்றுத் தந்து விட்டார்கள்.

என்னைப் பார்த்தாலே அந்த கிளி 'பாட்டி எப்போ சாவாய்?' என்று பேசுகிறது. எனவே அதை திருத்த உங்கள் கிரியை அத்தோடு இரண்டு நாள் கூண்டுக்குள் சேர்த்து அடைத்து வைக்க அனுமதி தாருங்கள் என்று கேட்டு வாங்கிச் சென்றார்.

இரண்டு நாள் கழித்து மிகுந்த எதிர்பார்ப்போடு பாட்டி கிளி கூண்டருகே சென்றாள். சொந்தக்கிளி பாட்டியைப் பார்த்து, 'பாட்டி எப்போ சாவாய்?' என்றது. 'ஆமென், அல்லேலூயா!' என்றது போதகர் கிளி. அவ்வளவு தான் பாட்டிக்கு வாழ்க்கை வெறுத்து கிரியை போதகர் வீட்டிற்கு அனுப்பி விட்டார்.

ஜெபிக்கும் கர்த்தரின் பிள்ளையே! நீங்கள் சரியான மக்களோடு ஐக்கியமாக இருக்க வேண்டும். தேவையில்லாத VIP களோடு ஐக்கியம் வைத்திருந்தால் தேவ சித்தம் இல்லாத காரியங்களுக்கும் ஆமென், அல்லேலூயா! போட வேண்டிய நிலை உங்களுக்கு வரும்.

பவுலின் வாழ்வில் கட்டுகள், அடிகள், நிர்வாணம்,

சிறைவாசம், கப்பல் நாசம் இவைகள் வந்தாலும் அவன் என்றைக்குமே நிலை குலையவில்லை. காரணம் அவன் 'ஜெபமே ஜீவன் ஜெபம் ஜெயம்' என்பதை மிகத் தெளிவாக கற்றுத் தெரிந்துக் கொண்டான்.

ஆவிக்குரிய ஆரம்ப பாடசாலையில் பவுல் முதல் கற்றுக் கொண்ட அடிச்சுவடியே ஜெபமும், உபவாசமும் தான். அவைகள் அவரின் வாழ்வில் ஆரம்பமாக மாத்திரமல்ல, அஸ்திபாரமாகவும் அமைந்தபடியால் தான் இயேசுவோடு 3½ ஆண்டுகள் இருந்த அப்போஸ்தலரைக் காட்டிலும் சகலத்திலும் வல்லமைப் பெற்று விளங்கினான்.

ஆதிசபையில் பவுல் ஓர் ஜெப புரட்சியை ஏற்படுத்தினான். மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு விசுவாசியின் உள்ளத்திலும் ஜெபம் என்னும் விருட்சத்தின் விதையை உண்ணினான். அதனால் தான் கிறிஸ்து இறப்பிற்கும் பவுலின் இறப்பிற்கும் இடைப்பட்ட 30 ஆண்டுகளில் சபை தீப்பற்றி எரிவது போல் தீவிமாய் வளர்ந்தது.

ஜெபத்தைக் குறித்து பாட்டுப் பாடும் அளவு நேரம் கூட ஜெபிக்காத தலைவர்களைப் பெற்றுவிட்டபடியால் தான் 20 ஆம் நூற்றாண்டு சபை தள்ளாடுகிறது. தடுமாறுகிறது. அன்று ஜெபம் திட்டங்களை செயலாக்கியது. இன்றோ திட்டங்கள் ஜெபத்தை செயலற்றதாக்கி விடுகிறது.

பவுல் கிறிஸ்துவின் அடையாளங்களை தரித்துக் கொண்டிருப்பதாக கூறியிருப்பதைக் கவனித்துப் பாருங்கள். கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரனாக இருந்தும் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் ஜெபித்தார். சீஷர்களை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு முன்பு அற்புதங்களை செய்வதற்கு முன்பு, அருளுரை ஆற்றுவதற்கு முன்பு ஆயத்த ஜெபங்களை செய்தார்.

இயேசுவின் ஜெபம் மிக விசாலமான வீச்சு உடையது. உரத்த குரலில், கண்ணீரோடு, அதிகாலை இருட்டோடு இரத்த வேர்வை சிந்தி, ஸ்தோத்திரம் செய்து, தேவ சித்தத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்து, ஜெபத்திற்கு இலக்கணமாக திகழ்ந்தார்.

அப்போஸ்தலர்களை தேர்வு செய்வதற்கு மாத்திரமல்ல. அவர்கள் தேறினவர்களாக மாற வேண்டும். ஒன்றித்து வாழ வேண்டும் என்று பெருமூச்சு விட்டு விண்ணப்பம் பண்ணினார்

என யோவான் 17 ஆம் அதிகாரத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஜெபத்தின் பிரதிபலிப்பு பவுலின் வாழ்க்கையில் காணமுடியும். அவர் எப்போதும் ஜெபித்தார். எல்லாவற்றிற்கு காகவும் ஜெபித்தார் என்பதை அவரே அவரது நிருபங்களில் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார்.

ஜெபம் என்பது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனின் மூச்சாக இருக்க வேண்டும். ஜெபிக்கிறவனே அவருடைய சீஷன். ஜெபிக்காதவன் போடும் வெளிச்சம் வேஷம் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

வேதத்தில் எத்தனையோ இராஜாக்கள் எழும்பினார்கள். ஆனால் தாவீது அதில் தனி முத்திரையோடு பிரகாசிக்கிறான். காரணம் அவன் அந்தி, சந்தி, மத்தியான வேளைகளில் தேவனை நோக்கி தவறாமல் ஜெபிக்கிறவன்.

வேதத்தில் எத்தனையோ வாலிபர்களைக் குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவர்களில் உயர்த்தப்பட்ட தானியேல் இன்றும் தணியாத பிரகாசத்துடன் ஜொலித்துக் கொண்டிருக்கிறான். காரணம் எதிர்ப்புகள் எழும்பினாலும் தனது ஜெப வழக்கத்தை தகர்க்கவில்லை. தளர்த்தவும் இல்லை.

வேதத்தில் எத்தனையோ மலடிகள் கிருபையாய் தேவனிடமிருந்து பிள்ளைப் பேற்றைப் பெற்றார்கள். அவர்களில் அன்னாள் போல் சாமுவேல் போன்று ராஜாக்களையே அபிஷேகம் பண்ணும் தீர்க்கத்தரிசியை வேறு எவரும் பெற்றெடுக்கவில்லை. காரணம் அவள் தேவாலயத்தில் தன் இருதயத்தையே ஊற்றி ஜெபித்தவள்.

இப்படி பல நட்சத்திரங்களை நான் மேற்கோள் காட்ட முடியும். இவர்களின் ஜொலிப்பிற்கு பிரதான காரணம் அவர்களின் விலையேறப்பெற்ற ஜெபஜீவியமே.

இரட்சிக்கப்பட்ட அன்று உபவாசத்தையும், ஜெபத்தையும் ஆரம்பித்த பவுல் தனது இறுதி நாள் வரை அந்த அனுபவத்தில் நிலைத்து இருந்தது தான் அவரது வெற்றியுள்ள ஊழியத்திற்கு முதன்மையான காரணம்.

சில பிரகாசமுள்ள ஊழியர்கள் சிலகாலம் பிரகாசித்து பின்னர் தடம் புரண்டு தங்களின் வெற்றி பாதையை விட்டு, வெற்றுப் பாதைக்கு போனதற்கு காரணம் என்ன தெரியுமா? அதிகமான ஊழியத்தினிமித்தம் ஜெபத்தையும்,

உபவாசத்தையும் சுருக்கி விட்டதே.

சுருக்கமான ஜெபத்திற்கு பெருக்கமான ஆசீர்வாதத்தை அருளும் ஆண்டவரே என்ற அடுக்கு மொழி ஜெபத்தை அடித்து விரட்டுங்கள். அல்லாத பட்சத்தில் ஜெபம் சுருங்க, அதன்பின் நீங்கள் சுருங்க. அனைத்தும் சுருங்க நீங்கள் வருந்த வேண்டிய நிலை வரும்.

புதிய ஏற்பாட்டில் ஒருமுறை கூட, கூடுதலாக சொல்லப் போனால் ஒருமணி நேரம் கூட பின்மாற்றம் காணாத சீஷன் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் மாத்திரமே என்று தைரியமாக சொல்ல முடியும்.

இயேசுவோடு ஊழியம் செய்தவர்களில் ஒருவன் காட்டிக் கொடுத்தான். மற்றவன் மறுதலித்தான். சிலர் தூங்கி வழிந்தனர். வேறு சிலர் பிழைப்புக்காக பழையபடி மீன்பிடிக்க சென்றனர். தோமாவோ தொட்டுப் பார்த்துதான் நம்புவேன் என்று சந்தேகப்பேர்வழியாக இருந்தான்.

ஆனால் நான் விசுவாசிப்பவர் இன்னாரென்று அறிந்திருக்கிறேன் என்ற அறிக்கையுடன், என்னை பலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவினால் எல்லாவற்றையும் செய்ய எனக்கு பெலனுண்டு என்ற விசுவாசத்துடன் இலக்கை நோக்கி ஓடி ஓட்டத்தை சரியாய் முடித்து நீதியின் கிரீடத்தைப் பெற தகுதி பெற்றவனாக பவுல் திகழ்ந்ததற்கு காரணம் அவரது இடைவிடாத ஜெப ஜீவியமே.

இயேசுவோடருந்த அப்போஸ்தலரைக் காட்டிலும் பவுலின் வாழ்வில் ஊழியத்தில் நடைபெற்ற அற்புதங்கள் கூட தனிமுத்திரை பெற்றவை என்பது மிகவும் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்று.

பேதுரு சிறையில் இருந்தபோது தேவ தூதன் வந்து பேதுருவை விடுவித்தான். இங்கே பேதுரு மாத்திரமே விடுவிக்கப்பட்டான். அவன் விடுதலையாகிப் போனதை எவருமே அறியவில்லை.

ஆனால் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சிறையிலிருந்த போது சிறைச்சாலையின் அஸ்திபாரம் ஆட்டம் கண்டு கதவு திறந்து கொண்டது. அப்போஸ்தலர் மாத்திரமல்ல. மற்ற

கைதிகளும் கூட விடுவிக்கப்பட்டார்கள்.

விஷப்பூச்சி (அப். 28 : 3) அவன் கையினை கவ்விக் கொண்டு தொங்கியது. இவனோ அந்த விஷ விரியன் பாம்பை உதறி விட்டுவிட்டு அமைதலாக இருந்தான். செத்துமடிவான் என மக்கள் நினைத்தார்கள். அவனோ சேதமடையாமல் இருந்தான். இவன் தேவனென்று மக்கள் சொன்னார்கள்.

இதற்கு காரணம் அவனது வாழ்வில் ஜெபம் ஜீவநாடியாய் இருந்தது. ஜெபம் பின்மாற்றத்தைத் தடுக்கிறது. ஜெபம் நமக்குள் அற்புதத்தை இறக்குகிறது. நம்மைக் கொண்டு அற்புதம் நிகழ வைக்கிறது என்று பவுலின் வாழ்வின் மூலம் நாம் அறிந்துக் கொள்ள முடிகிறது.

பவுல் எழுதிய பதிமூன்று நிரூபங்களிலும் (எபிரேயர் நீங்கலாக) ஜெபத்தைக் குறித்தும், தான் ஜெபிப்பதைக் குறித்தும் மிக தெளிவாக எழுதியுள்ளதை வெளிப்படையாக காணமுடியும். இயேசு கிறிஸ்து சீஷர்களுக்காக ஜெபித்தது போலவே பவுலும் சபைக்காக பல்வேறு விண்ணப்பங்களை தேவனை நோக்கி ஏறெடுத்திருப்பது கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

ரோமர் முதல் பிலேமோன் வரை உள்ள நிரூபங்களில் பவுலின் ஜெபத்திற்கு பல்வேறு தலைப்புகளை கொடுக்க முடியும். ஒவ்வொரு நிரூபத்திலும் நான் உங்களுக்காக ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன். வேண்டுதல் செய்கிறேன். விண்ணப்பம் பண்ணுகிறேன் என்று பவுல் உறுதியாய் சொல்வதிலிருந்து அவரது ஜெபவாழ்வு மிக உன்னதமான உயரத்திலிருந்தது என்பதை அறிய முடிகிறது.

பவுலின் ஜெபவாழ்வு அவரை மற்ற அப்போஸ்தலர்களைப் போல் அவருக்கு அந்தஸ்து வழங்கியது மாத்திரமல்ல, மற்ற அப்போஸ்தலரைக் காட்டிலும் புதிய ஏற்பாட்டு சபைக்கு போதனை நிரூபங்களை எழுத வைத்தது. மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் மூலம் கர்த்தர் நற்செய்தியை உலகிற்கு வழங்கினாலும் மிக உன்னதமான உபதேசங்களை பவுலைக் கொண்டே சபைக்கு தேவன் அளித்தார் என்பது குறிப்பிட வேண்டிய சிறப்பம்சமாகும்.

இதற்கு காரணம் பவுலின் ஆழமான ஜெபஜீவியமே! பவுலின் ஜெப ஜீவியம் அவருக்கு ஸ்திரமான ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையை அமைத்தது மாத்திரமல்ல, மரித்தோரை

உயிர்ப்பிக்கும் அளவு அற்புதம் செய்ய வைத்தது. மாத்திரமா? மூன்றாம் வானம் வரை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு பரலோக இரகசியங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள வைத்தது.

ஜெபிக்கிறவன், ஜெபிக்கிறவர்களை பிரசவிக்கிறான். ஜெபத்தையே புசிக்கிறான் என்பதற்கு பவுல் நல்ல சாட்சி, ஜெபிக்கும் வீரர்களை எழுப்பினது மாத்திரமல்ல, ஜெபக்குழுக்கள் ஏற்படுத்துவதிலும் சபைக்கு பவுல் தான் நல்ல வழிகாட்டி.

பிலிப்பு பட்டணத்தில் பவுல் ஊழியம் செய்த போது அங்கே பவுல் செய்ததை சற்றுக் கவனியுங்கள். (அப்போஸ்தலர் 16 : 13). ஆற்றங்கரையில் ஒரு ஜெபக்குழுவையே கூட்டி விட்டான். அந்த ஜெபக்குழுவுக்கு வந்த லீதியாள் இரட்சிக்கப்பட்டாள். இரட்சிக்கப்பட்டு ஸ்நானம் பெற்றது மாத்திரமல்ல. பிலிப்பு பட்டணத்தில் பவுல் ஊழியம் செய்ய தனது வீட்டையே தந்தாள் என்பது முக்கியம்.

ஊழியர்களே! ஜெபவீரர்களே! நன்றாய் கவனியுங்கள். முதலில் ஜெபத்தை ஆரம்பியுங்கள். ஜெபிக்க, தங்க, நல்ல இடம் தானாய் வரும். ஜெபிக்க இடமில்லையே, மண்டபம் கிடைக்குமா? வீடு கிடைக்குமா? என்று வீதி வீதியாய் அலைய வேண்டியதில்லை. பவுல் ஆற்றினருகே ஜெபித்தான். கர்த்தர் கிரியை செய்தார். பெரிய வியாபாரி தனது வீட்டை வலிய வந்து வருந்திக் கேட்டுக் கொடுத்தாள்.

ஜெபிக்க இடமில்லையே என்று வருந்தவும் கூடாது. சதுர அடிக்கு 500 ரூபாய் கொடுங்கள் என்று வருந்தி கேட்கவும் கூடாது. முதலில் ஜெபிக்கத் துவங்குங்கள். நீங்கள் எதிர்பாராத இடத்திலிருந்து கர்த்தர் பெரிய காரியங்களை செய்வார்.

சென்னையிலே அருமையான போதகர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் தனது ஆரம்ப கால ஊழியத்தை ஒரு கொட்டகையில் வைத்து நடத்தி வந்தார். அந்த கொட்டகையும் பழுதடைந்து விட்டது. ஒரு நாள் உபவாச ஜெபம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அன்று மிக அதிகமாக மழை பெய்தது.

அந்த வழியே ஸ்கூட்டரில் வந்த ஒரு மார்வாடி சகோதரன் மழைக்காக அந்த கொட்டகையின் கீழ் வந்து ஒதுங்கினார்.

அப்போது அவர், அந்த ஊழியர் மற்றும் சிறுசபையாரின்

ஜெபத்தையும் பிரசங்கத்தையும் கவனித்துக் கொண்டு இருந்தார். ஜெபம் முடிந்தவுடன் அந்த ஊழியர் வந்தவர்களுக்கு தனி ஜெபம் செய்தார். இந்த மார்வாடி சகோதரனும் போதகரிடம் முழங்கால் படியிட்டு ஜெபித்துக் கொண்டார்.

அவர் ஜெபித்துக் கொள்ளும்போது பழுதடைந்த கூரையின் வழியே மழைத்தண்ணீர் அவர்மேல் சொட்டு சொட்டாய் விழுந்தது. ஜெபித்துக் கொண்டிருந்த அவரின் இருதயத்தைக் கர்த்தர் திறந்தார். அவ்வளவு தான் அந்த கூரை ஜெபவீட்டை கான்கிரீட் கட்டிடமாக கட்ட அவரே எல்லா பணத்தையும் கொடுத்து விட்டார்.

பிரியமானவர்களே! இடம் வாங்கி அதற்கு பின் ஜெபமல்ல. ஜெபியுங்கள். தேவைக்கேற்ப வசதியான இடத்தை கர்த்தர் நிச்சயம் அருளுவார். பவுலின் தேவன் இன்றும் ஜீவிக்கிறார். நிச்சயம் தந்தருளுவார்.

பிலிப்பு பட்டணத்தில் ஆற்றங்கரைக்கு பவுல் சென்றதற்கு மற்றுமொரு சரித்திர பூர்வமான காரணமுண்டு. யூதர்கள் ஜெப ஆலயமில்லாத இடங்களில் இருக்கும்போது, அவர்கள் சந்தித்துக் கொள்ள ஆற்றங்கரையில் கூடுவது வழக்கம். பாபிலோன் தேசத்தில் இருந்தபோது அங்கே ஜெப ஆலயம் இல்லாதபடியால் அவர்கள் ஆற்றங்கரையில் கூடி ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்துக் கொண்டார்கள்.

இதை பாபிலோன் ஆறுகள் அருகே நாங்கள் உட்கார்ந்து அங்கு சீயோனை நினைத்து அழுதோம் என்ற (சங் 137 : 1) வசனக்குறிப்பின் மூலம் திட்டமாய் அறிந்துக் கொள்ள முடியும்.

எல்லா பட்டணங்களிலும் ஜெப ஆலயங்களிலும் பிரவேசிக்கிற பவுல் பிலிப்பு பட்டணத்திற்கு வந்தபோது அங்கே ஜெப ஆலயம் இல்லாதபடியால் யூதர்களை சந்திக்க ஆற்றங்கரை அருகே சென்று ஜெபிக்க துவங்கினார் என்பது கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டிய ஒன்று.

பிரசங்கிப்பதினால் பவுல் அற்புதம் ஏதும் நிகழ்த்தவில்லை. மாறாக ஆழமான ஜெப வாழ்க்கை எதிர்பாராத அற்புதங்களை நிகழ்த்தியது. பிலிப்பு பட்டணத்தில் மூன்று அற்புதங்கள் நடந்தது. அவை மூன்றும் ஜெபத்தின் அடிப்படையிலேயே நடந்தது.

1. ஜெபம் பண்ணுகிற **இடத்தில்** லீதியாள் இரட்சிக்கப்பட்டது (அப். 16 : 14)

2. ஜெபம் பண்ண **போகையில்** குறி சொல்கிற ஆவியுள்ள பெண் விடுதலை பெற்றது. (அப். 16 : 18)

3. ஜெபம் பண்ணிக் **கொண்டிருந்த போது** சிறைச்சாலை அதிர்ந்தது, திறந்தது (அப். 16 : 26)

எனவே ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்பட, அசுத்த ஆவிகள் விலகி ஓட, அடைப்புகள், கட்டுகள் விலக ஜெபம் தான் போர் ஆயுதம். ஜெபம் தான் பேர் ஆயுதம் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

எனவே உங்கள் வாழ்வில் முறையான ஜெபமும், உபவாசமும் தேவை. இந்த இரண்டும் தான் உங்கள் ஆவிக்குரிய வாழ்வில் உங்களை நிற்க வைக்கும் கால்கள் என்பதை நினைவில் வையுங்கள்.

நான் ஊழியத்திற்கு வந்த போது என்னை நடத்தியவர்கள் எனக்கு கற்றுக் கொடுத்த பயிற்சி வேத வாசிப்பும், பிரசங்கமும் அல்ல. மாறாக ஜெபமும், உபவாசமும் தான். அதைத் தவிர பிரதானமாக வேறு எதையும் சொல்லவில்லை.

பணத்தில் தசமபாகம் கொடுப்பது போல மாதத்தில் தசமபாகமாக மூன்று நாட்கள் எங்களுக்கு உபவாச நாட்கள். எந்த புதிய மாதத்தையும் நாங்கள் சாதாரணமாக சந்தித்தது கிடையாது. மாதத்தின் கடைசி மூன்று நாட்கள் ஜெபமும் உபவாசமும் என்ற நிலையிலிருந்து புதிய மாதத்தின் முதல் நாளில் உபவாசத்தோடு துதி ஆராதனை செய்து எங்கள் ஊழியத்தை துவக்குவோம்.

அப்பப்பா! அந்த நாட்கள் மகிமையான நாட்கள். என்னை நடத்தியவர்கள் ஜெபத்தையும், உபவாசத்தையும் கற்றுத் தந்தார்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரோ வேதத்தை வாசிக்க கற்றுத்தந்தார். நான் படிக்க, படிக்க கர்த்தரின் ஆவி எனக்கு பாடம் சொல்லி தந்தது.

நான் எந்த வேத கலாசாலையிலும் பட்டம் பெற்றவன் அல்ல. ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் பாதத்தில் கற்றவன் என்ற மகிழ்ச்சி எனக்கு உண்டு. நான் இதை எழுத காரணம் ஜெபமும், உபவாசமும் நம்மில் இருந்தால் பரிசுத்த ஆவியானவர்

ஆழமான காரியங்களை அழகாக விவரித்துக் காட்டுவார்.

இங்கே மற்றுமொரு காரியத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். சிலருக்கு வேதத்தைப் பற்றி வண்டி, வண்டியாய் தெரியும். ஆனால் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல தெரியாது. அப்படி சொன்னாலும் கேட்பவர்களுக்கு புரியாது.

இதன் இரகசியம் என்னவென்று கண்டிடல் அவசியம். பவுலின் வாழ்க்கையை ஆராய்ந்தால் மிக எளிதாக இந்த இரகசியத்தை கண்டுபிடித்து விடலாம். பவுலின் நிருபத்தில் ஏராளமான பழைய ஏற்பாட்டுக் காரியங்கள் மேற்கோளாக காட்டப்பட்டுள்ளது.

கருகலான சத்தியங்கள் உவமைகளோடு இணைத்து சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்வளவு கடினமான பகுதிகளை எவர் வாசித்தாலும் மூளைக்கு புரிகிறது. மட்டுமா? உள்ளத்தில் கிரியையும் செய்கிறது. இதன் அடிப்படை காரியம் ஜெபிக்கிற மனிதனின் பிரசங்கமே மற்றவர்களுக்கு விளங்கிடும். மற்றவர் பிரசங்கங்கள் கேட்போரை விலங்கிடும்.

ஆச்சரியமாக இருக்கிறதா? இதுதான் உண்மை. ஜெபிக்கிறவர்களின் பேச்சும், எழுத்தும் எந்நாளும் சாகாது. பிரசங்கியின் மூளையிலிருந்து போவது கேட்போரின் மூளைக்கு போகும். பிரசங்கியின் இருதயத்திலிருந்து போவது கேட்போரின் இருதயத்திற்கு போகும் என்று கர்த்தருக்குள் நித்திரையடைந்த பாஸ்டர் G. சுந்தரம் அவர்கள் சொல்லுவார்கள்.

ஜெபிக்கிறவன் இருதயத்திலிருந்து பேசுகிறான். ஜெபிக்காதவன் மூளை அறிவில் பேசுகிறான். அநேக ஆயலங்களில் தற்போது இதுதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பவுல் இருதயத்திலிருந்து பேசினபடியால் அது லீதியாளின் மூளைக்கு அல்ல, இருதயத்திற்கு சென்றது. அவள் ஆத்துமாவை வென்றது.

எனவே ஆவிக்குரிய அனுபவங்கள், அற்புத அடையாளங்கள் இவைகள் நிகழ மாத்திரமல்ல, அருளுரை நிகழ்த்தவும் ஜெபம்தான் அடிப்படை என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

ஜெபிக்கும் சீஷன் என்ற தலைப்பில் ஜெபத்தின் முக்கியத்துவம், ஜெபத்தின் வல்லமை ஆகியவற்றைக் குறித்து

தியானித்த நாம் ஜெபிக்கும் சீஷன் எப்படியிருப்பான்? என்பதையும் அவசியம் தியானித்தல் வேண்டும்.

வேதத்தில் நேர் எதிராயிருக்கிற வசனத்தை மேற்கோள்காட்டி ஜெபிக்கும் சீஷனாகிய பவுலிடத்திலிருந்த சிறப்புத் தன்மையை உங்களுக்கு விளக்க விரும்புகிறேன்.

நீதிமொழிகள் 28 : 9-ல் 'வேதத்தைக் கேளாதபடி தன் செவியை விலக்குகிறவனுடைய ஜெபமும் அருவருப்பானது' என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இதை சற்று திருப்பி யோசித்துப் பாருங்கள். வேதத்தை கேட்கும்படி தன் செவியை சாய்க்கிறவனின் ஜெபம் பிரியமானது என்று விளக்குகிறது அல்லவா?

இங்கு தான் பவுலின் ஜெப வாழ்வைப் பொருத்திப் பார்க்கப் போகிறோம். எல்லா இடங்களிலும் தேவன் பவுலின் ஜெபத்தை அங்கீகரித்தார். அதாவது அவனது ஜெபம் கர்த்தருக்கு பிரியமாய் இருந்தது.

எனவே ஜெபிக்கும் சீஷன் வேதத்தை கேட்க தனது செவியை சாய்க்கிற மனிதனாக இருப்பான். இதுவே பவுலைக் குறித்து நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது.

இரட்சிக்கப்பட்ட அன்றே ஜெபவாழ்வை பவுல் துவங்குகிறது சிறப்பு என்றாலும் அதைவிட சிறப்பு அவனது ஜெபத்தின் சாரம். முதல் ஜெபமே என்ன தெரியுமா? 'ஆண்டவரே நான் என்ன செய்ய சித்தமாயிருக்கிறீர்' (அப். 9 : 6) எவ்வளவு உத்தமமான ஜெபம் பார்த்தீர்களா!

குணப்பட்ட அன்றே வேதத்தை - தேவசத்தத்தை - தேவ சித்தத்தை அறிந்துக்கொள்ள பவுல் முற்பட்டது புதிய ஏற்பாட்டு சபையாருக்கு நல்ல முன்மாதிரி. இந்த ஜெபத்தைக் கேட்டு அவனை நடத்துகிறார்.

இங்கே ஒரு காரியத்தை கவனிக்க வேண்டும். பவுலை இரட்சிக்கும்படி நேரடியாய் தரிசனம் தந்த தேவன், அவனை சத்தியத்திற்கு நடத்தும்படியாய் தாமே நேரடியாக இரங்காமல் மற்றுமொரு சீஷனை பவுலிடத்தில் அனுப்புகிறார்.

ஜெபிக்கும் சீஷன் கர்த்தர் நேரடியாக பேசினாலும் கீழ்ப்படிவான் அல்லது தமது ஊழியக்காரன் மூலம் பேசினாலும் கீழ்ப்படிவான். ஒரே சமயத்தில் கர்த்தர் பவுலிடத்தில் இரண்டு விதமாக இடைபட்டது கூர்ந்து கவனிக்க

வேண்டிய விஷயம்.

இந்த அன்னியா என்கிற சீஷன் பவுலின் அழைப்பைக் குறித்தும், ஊழியத்தைக் குறித்தும், தெளிவாக சொல்லிய பின் 'நீ எழுந்து ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள் என்றான்' (அப. 22 : 14-16)

பவுல் உடனே எழுந்து அன்னியாவின் போதனையின்படி கிறிஸ்துவின் கட்டளையாகிய ஞானஸ்நானம் பெற்றான் (அப. 9 : 18) பிரியமானவர்களே! நீங்கள் இங்கு முக்கியமாக ஒரு காரியத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். நீங்கள் எத்தனை மணிநேரம் ஜெபிக்கிறீர்கள் என்பது முக்கியமல்ல, உங்கள் ஜெபம் கர்த்தருக்கு பிரியமாயிருக்கிறதா என்பதுதான் முக்கியம்.

உங்கள் ஜெபம் கர்த்தருக்கு பிரியமாயிருக்க வேண்டுமென்றால் வேத வசனத்திற்கும், கர்த்தர் தமது ஊழியரைக் கொண்டு பேசின வார்த்தைகளுக்கும் செவி கொடுங்கள். கீழ்படியுங்கள்.

ஆ! நான் யார் தெரியுமா? எனக்கு எல்லா வசனமும் அத்துபடி. நான் தேவனை நேரடியாக தரிசித்தவன். கர்த்தர் சொன்னால் ஞானஸ்நானம் எடுக்கிறேன் என்று வறட்டு பிடிவாதம் செய்யாதீர்கள். நியாயப் பிரமாணத்தின்படி குற்றம் சாட்டப்பட முடியாத பவுலிடமே கர்த்தர் நேரடியாய் பேசாமல் தமது சீஷனை கொண்டு தான் கர்த்தர் பேசினார். மறந்து விடாதீர்கள்.

இதைப் போன்றே மற்றுமொரு சம்பவத்தை அப்போஸ்தல நடபடிகள் புத்தாம் அதிகாரத்தில் வாசிக்க முடியும். கொர்நேலியு என்கிற பக்தன் ஜெபம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தான்.

கர்த்தர் தமது தூதனை அவனிடம் அனுப்பினார். ஆனால், அந்த தூதன் சத்தியத்தை பிரசங்கிக்கவில்லை. மாறாக சங்கதியை மட்டும் சொன்னான்.

'பேதுருவை உன் வீட்டுக்கு அழைப்பி நீ செய்ய வேண்டியதை அவன் உனக்கு சொல்லுவான்' என்றான்' (அப. 10 : 6)

அப்படியே பேதுரு வந்து சத்தியத்தைப் போதித்தான். ஞானஸ்நானத்தைக் கட்டளையிட்டான். கொர்நேலியு தேவ தூதன் சொல்லி அல்ல, பேதுருவின் வார்த்தையின்படி ஸ்நானம் பெற்றான்.

பிரியமானவர்களே! கர்த்தர் தமது ஊழியக்காரர்களை கொண்டு பேசியதை ஜெபிக்கும் சீஷர்கள் கேட்டு கீழ்படிந்து தங்களை ஒப்புக் கொடுத்தார்கள். இதற்கு பவுல் - கொர்நேலியு சாட்சியாயிருக்கிறார்கள்.

நீங்கள் இன்னும் தாமதிப்பதற்கு காரணம் என்ன? கர்த்தர் வந்து சொல்லட்டும் பேசட்டும் என்று காத்திருக்கிறீர்களா? அது தேவையில்லை. நடக்கப்போவதும் இல்லை.

ஜசரியவான் பாதாளத்திலிருந்து ஆபிரகாமே! இந்த லாசருவை அனுப்பும். என் சகோதரர் மனந்திரும்ப வேண்டும் என்று கதறிய போது 'மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும் உண்டு. அவர்களுக்கு அவர்கள் செவி கொடுக்கட்டும்' என்று சொன்னதை நினைத்துப் பாருங்கள் (லூக். 16 : 29)

எனவே, கர்த்தர் தமது ஊழியக்காரர்களைக் கொண்டும், வேத புத்தகத்தைக் கொண்டும் தான் நம்மோடு பேசுகிறார். முதலாவது அதற்கு கீழ்படியுங்கள். அப்போது தான் உங்கள் ஜெபம் கர்த்தருக்கு பிரியமாயிருக்கும்.

அல்லாத பட்சத்தில் காயீனையும் அவன் காணிக்கையையும் அங்கீகரிக்காமல் போனது போல உங்கள் ஜெபத்தை மாத்திரமல்ல, உங்களையும் அங்கீகரிக்காத பரிதாப நிலை ஏற்படலாம்.

பவுலைப் பாருங்கள். ஜெபித்தான் சத்தியத்திற்கு செவி கொடுத்தான். எனவே கர்த்தர் தமது வல்லமையையும், ஞானத்தையும் அதிகமதிகமாய் வழங்கி சாதாரண ஜெபிக்கும் சீஷனை உலக சுவிஷேகனாக மாற்றினார். அவன் மூலம் சபைகளை நாட்டினார்.

3. உலக சுவிசேஷகன்

புதிய ஏற்பாட்டு சரித்திரத்தில் மிக நீண்ட தூரம் பயணித்து மிக அதிகமான பட்டணங்களையும், மக்களையும் சந்தித்து, உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவை பிரசங்கித்ததோடு இல்லாமல் ஸ்திரமான சபைகளை ஸ்தாபித்த பெருமைக்குரியவர் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல்.

அப்போஸ்தலர் என்ற வார்த்தைக்கு இப்போது அர்த்தமே மாறிப் போய்விட்டது மிகவும் வேதனையான காரியமாய் இருக்கிறது. 'அப்போஸ்தலன்' என்றால் அழைக்கப்பட்டவன்' என்று தான் பொருளே தவிர ஸ்தாபகர் - தலைவர் என்பதற்கு அத்தாட்சி பட்டமல்ல என்பதை புரிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

'அனுப்பப்பட்டவன்' என்றால் வெறுங்கையாய் அல்ல, உரிய செய்தியோடும், உரிய அதிகாரத்தோடும் அனுப்பப்பட்டவன் என்று பொருள். இந்த உன்னதமான அங்கீகாரத்தையும், அதிகாரத்தையும் பவுல் பெற்று இருந்தார்.

ஆனால் இந்த அழைப்பை வைத்துக் கொண்டு அவர் **பெரிய அண்ணன்** (Big Brother) தனத்தைக் காட்டி ஊழியத்தைக் கட்டாமல் தன்னை **கிரயத்திற்கு வாங்கப்பட்ட அடிமை** (Doulous ரோம் 1: 1) என்று தாழ்த்தி தனது அழைப்பை நிறைவேற்றினார்.

பவுல் தன்னை அப்போஸ்தலன் என்று அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டாலும் அந்த அழைப்பில் பிரதானமாக சுவிசேஷப் பணியைத் தான் ஆர்வத்துடனும், ஆசையுடனும் செய்தார். காரணம் தான் அப்போஸ்தல அழைப்பில் எதை பிரதானமாக செய்ய வேண்டும் என்று அறிந்திருந்தார்.

இப்போதெல்லாம் சுவிசேஷப் பணியைத் தவிர மற்ற

ஊழியங்களை அப்போஸ்தலர்கள் எடுத்துக் கொண்டு சுவிசேஷ ஊழியத்தை மற்றவர்கள் தலையில் கட்டிவிட்டது. மிகுந்த வேதனையாக இருக்கிறது.

அப்போஸ்தலன் என்பவன் அறைக்குள் இருந்து கொண்டு ஆளுகை செய்பவன் அல்ல, ஆட்களை தேடி போய் அதிகாரத்தோடு சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பவன் என்பதை இன்றைய அப்போஸ்தலர்கள் தெளிவாக சிந்திக்க வேண்டும்.

பவுல் 'சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பது என்மேல் விழுந்த கடமை என்றும் சுவிசேஷத்தை பிரசங்கியாவிட்டால் எனக்கு ஐயோ' என்றும் 1 கொரி 9 : 16-ல் திடமாக கூறுகிறார்.

இந்த சுவிசேஷத்திற்காகவே தான் பிரித்தெடுக்கப்பட்டேன் என்றும் (ரோமர் 1 : 1) சுவிசேஷ ஊழியத்தை நிறைவேற்றும் ஆசாரியன் நான் என்றும் (ரோமர் 15 : 15) தைரியமாக எழுதுகிறார்.

இந்த வெளிப்பாட்டில் தான் பவுல் தனது சரீரத்தில் பெலன் இருக்கும் வரைக்கும் சுற்றி திரிந்து சுவிசேஷத்தை அறிவித்தார்.

அவரது ஊழியத்தில் உலக சுவிசேஷமாக பயணித்தவைகளை மூன்று கட்டமாக வேத வசன அடிப்படையில் பிரிக்க முடியும்.

1. முதலாம் சுவிசேஷப் பயணம் (பெரும்பகுதி தண்ணீர் மார்க்கமாய் சென்றார்)

2. இரண்டாம் சுவிசேஷப் பயணம் (பெரும்பகுதி தரை மார்க்கமாய் சென்றார்)

3. மூன்றாம் சுவிசேஷப் பயணத்தில் ஒரு பகுதியை தண்ணீர் மார்க்கமாகவும் மறுபகுதியை தரை மார்க்கமாகவும் கடந்தார்.

இந்த மூன்று சுவிசேஷப் பணிப் பயணங்களில் (MISSIONARY JOURNEYS) வெவ்வேறு கால கட்டத்தில், வெவ்வேறு நபர்களோடு இணைந்து, வெவ்வேறு விதமாக

ஊழியம் செய்தார். இவைகளில் உள்ள பல்வேறு அனுபவங்களை தனித்தனியாக தரவிரும்புகிறேன்.

இந்த சுவிசேஷப் பயணங்களைக் குறித்து விளக்குவதற்கு முன்பு பவுலில் காணப்பட்ட தெளிவைக் குறித்து சில காரியங்களை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நமது இரட்சகர் இயேசு, கானாவூரில் அற்புதம் செய்யச்சொன்ன மரியாளுக்கு சொன்ன புதிலை சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். 'என் வேளை இன்னும் வரவில்லை' (யோவான் 2 : 4) இதைப் போலவே தமது சகோதரர்களிடம் என் வேளை இன்னும் வராதபடியால் பண்டிகைக்கு இப்போது போகிறதில்லை என்றார் (யோவான் 7 : 8).

கிறிஸ்து தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்றும்படி பூமிக்கு வந்தார். அதை நிறைவேற்ற பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர் மேல் இறங்கினார். ஆகிலும் சகலத்தையும் அறிந்த கிறிஸ்து **வேளை வரவில்லை** என்று சொல்லி காத்திருந்து பின்னர் **ஏற்ற வேளையில்** தமது கிரியையை நடப்பித்தார்.

தேவனுடைய அழைப்பு வேறு. தேவனுடைய வேளை வேறு. இதை ஊழியர்கள், சுவிசேஷகர்கள் சரியாய் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எகிப்தில் உள்ள இஸ்ரவேலரை மோசேயின் மூலம் மீட்பது தேவனின் சித்தம். ஆனால் வேளைக்கு முந்தி அழைப்பை நிறைவேற்ற மோசே எகிப்தியனைக் கொன்றது அபத்தம் (யாத். 2 : 12)

இப்படியிருக்க பவுலின் தெளிவைப் பாருங்கள். தேவன் அவனை அழைத்தார். அதை அன்னியா மூலம் உறுதிப்படுத்தியிருந்தார். இருப்பினும் பவுல் தனது சுவிசேஷப் பயணத்தை உடனே துவங்கி விடவில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர் சரியான வேளையில் பச்சைக்கொடி (GREEN SIGNAL) காண்பிக்கும் வரை தன்னை கீழ்ப்படுத்தி அடக்கினான் என்பது

முக்கியம்.

தனது இரட்சிப்பிற்கும், முதல் சுவிசேஷப் பணி பயணத்திற்கும் இடைப்பட்ட நாட்களில் பவுல் இரண்டு முக்கியமான காரியத்தை செய்து இருந்தான். அரபு தேசம் சென்று கர்த்தரின் பாதத்தில் காத்திருந்தான். இரண்டாவது சபைக்கும் அப்போஸ்தலருக்கும் அடங்கியிருந்தான். இதுதான் பவுலிடமுள்ள சிறப்பு.

இராஜ அபிஷேகத்தை சாமுவேல் தனது சிரசின் மேல் ஊற்றிய பிறகும் கூட தன்னைத் தானே சற்றேனும் உயர்த்தாமல் தகப்பனுக்கும், சவுலுக்கும் அடங்கி இருந்த தாவீதின் இருதயத்தை நான் இங்கு பவுலின் வாழ்வில் பார்க்கிறேன்.

அழைக்கப்பட்டவன் நான் என்று கூவிக் கொண்டு ஆகாயத்தில் சிலம்பம் செய்யாதீர்கள். அறுவடையை அடைய முடியாது. அமர்ந்திருங்கள். ஆவியானவர் திருவுளம் பற்றி பிரித்தெடுக்கும் வரை அடங்கியிருங்கள் - திருச்சபைக்கு.

தேவ தரிசனம் பெற்ற, ஏற்கெனவே நியாயப் பிரமாணத்துக்கடுத்தவைகளில் பாண்டியத்துவம் பெற்றிருந்த பவுல் எருசலேமுக்கு வந்து அப்போஸ்தலர்களுடன் சேர்ந்து ஐக்கியத்தைப் பலப்படுத்திக் கொண்டான். ஐக்கியத்தை பலப்படுத்திக் கொண்டார் என்பதைவிட, அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவிடம் கற்றுக் கொண்டவைகளை கேட்டு அறிந்து தன்னை வளர்த்துக் கொண்டார் என்பது சரியாக இருக்கும்.

அப்போஸ்தலருடன் ஐக்கியம் மாத்திரமல்ல. நம்பிக்கைக்குரிய சேவகனாய் அவர் இருந்திருக்கிறார். பர்னபாவுடன் சேர்ந்து அந்தியோகியாவில் ஓராண்டு காலம் **உபதேசம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தான்**. மட்டுமல்ல, கிரேக்க சபை சேகரித்த தர்ம பணத்தை எருசலேமுக்கு கொண்டு வந்து சேர்த்து **தர்ம ஊழியம்** செய்து கொண்டிருந்தான்.

அதைத் தொடர்ந்து **தீர்க்கதரிசியாகவும், போதகராகவும்** அந்தியோகியா சபையில் தரித்து ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்தான். அப்போதுதான் பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்த சுவிசேஷ பணி பயணத்திட்டத்திற்கென வேறு பிரித்தார்.

தேவன் தெளிவான வேளை, வேலை இவைகளுக்குள் நம்மை நடத்தும் வரை நமக்கு அருளப்பட்ட கிருபையின்படி உள்ளூர் திருச்சபைக்கு உதவியாளராக இருத்தல் மிகச்சால சிறந்தது. தமஸ்குவுக்கு செல்லும் சாலையில் கர்த்தரை தரிசித்த நாளிலிருந்து ஏறத்தாழ பத்தாண்டுகள் கழித்தே தனது முதலாவது சுவிசேஷப் பணி பயணத்தை பவுல் தொடங்கினார் என்பதை **சுவிசேஷகர் உட்பட ஞாயிறு காலையில் சபை கூடுதலை விட்டுவிட்டு வேன் ஊழியம், மலை ஜெபம் போகும் விசுவாசிகள் கவனிக்க வேண்டும்.** வேகம் முக்கியமல்ல, விவேகமே முக்கியம்.

முதல் நற்செய்தி பயணம்

அப்போஸ்தல நடபடிகள் 13 : 2-ல் ஆவியானவரின் திருவுள சித்தத்தின்படி வேறு பிரிக்கப்பட்டு சபையாரால் பவுலும் பர்னபாவும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்கள்.

ஆதி திருச்சபையில் மிஷனரிப் பணிகளை சபையே முன்னின்று நடத்தியதை இன்றைய திருச்சபை சற்று கண் திறந்து பார்க்க வேண்டும். கன்வென்ஷன் நடத்த வேண்டும், கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்று கணக்கில்லா திட்டம் போடும் திருச்சபை, காய்ந்து கருகியிருக்கும் கழனிகளை குறித்து கரிசனம் இல்லாமல் இருப்பது ஏன் என்று தெரியவில்லை.

இந்திய திருச்சபையின் இன்றைய நிலையை சொல்ல சற்று வேதனைப்படுகிறேன், வெட்கப்படுகிறேன். சபைகள் (போதகர்கள்) சுவிசேஷப் பணியை (சுவிசேஷகர்களை) மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையாய் பார்ப்பது எதற்கு என்று

புரியவில்லை. போதகர்கள் - சுவிசேஷகர்கள் - மிஷனரிகள் இந்த மூன்று கூட்டத்தினரும் மாமியார் - மருமகள் உறவைப் போல் பிரிவினையுடன் இருப்பது ஏன் என்று புரியவில்லை. (இப்போது மாமியார் - மருமகள் கூட சேர்ந்து செயல்படுகிறார்கள்)

இந்த நிலை மாறி இன்றைய திருச்சபை மனமகிழ்ச்சியாய் ஜெபித்து நற்செய்தி பணிக்கு என்னைக்கு ஆட்களை அனுப்பி வைக்கிறதோ சுவிசேஷகர்கள் தங்களுக்கு ஜெயஸ்தம்பம் நாட்டாமல் இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களை சபையில் சேர்க்க எப்போது அனுப்பி வைக்கிறார்களோ அன்று தான் இந்தியாவுக்கு எழுப்புதல். இந்திய திருச்சபைகளுக்கும் எழுப்புதல் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து.

ஏறக்குறைய கி.பி. 45-ல் அந்தியோகியா திருச்சபையிலிருந்து புறப்பட்டு செலுக்கியா பட்டணத்திலிருந்து கப்பல் ஏறி முதலாவதாக சீப்பருத்தீவில் இறங்கினார்கள். இந்த பயணத்தில் யோவான் என்னும் மாற்கு இவர்களுடன் இருந்தான். இவர்கள் அந்த பகுதியில் சாலமி, பாப்போ ஆகிய பட்டணங்களை சுவிசேஷத்தினால் நிறைத்தார்கள்.

இங்கு தனது பிரசங்கத்தை யூதருடைய ஜெப ஆலயங்களில் இவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள் (அப். 13 : 5). பார்த்தீர்களா? பவுலே ஜெப ஆலயத்தில் தான் பிரசங்கித்தார். எனவே நாங்களும் ஆலயத்தில் தான் பிரசங்கிப்போம் என்று சிலர் ஆலயத்தில் சுவிசேஷத்தை பிரசங்கிக்க இறங்கி தங்கள் ஆத்துமாவையும், அடுத்த ஆத்துமாவையும் கெடுத்துப் போடுகிறார்கள்.

நன்றாய் கவனியுங்கள். யூதர்களுடைய ஜெப ஆலயங்களில் கூடியவர்கள் கிறிஸ்துவை அறியாதவர்களே. அவர்களுக்கு கிறிஸ்து பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும். எனவே கிறிஸ்துவை விசுவாசியாத யூத மக்கள் கூடுகிற ஜெப

ஆலயங்களுக்கு அப்போஸ்தலர் கூடினார்கள். **இன்று நூற்றாண்டு கொண்டாடும் சபைகளில் பிரசங்க மேடைக்கு தேவை சுவிசேஷம் அல்ல, உபதேசமே.**

பவுலின் ஊழியத்திற்கு மூன்று கூறுகள் உண்டு. இதை தேவன் அன்னியாவிடம் பேசும்போது தெளிவாக சொல்லியுள்ளார். (அப். 9 : 15) நீ போ அவன்

1. புறஜாதிகளுக்கும்
2. ராஜாக்களுக்கும்
3. இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கும்

என்னுடைய நாமத்தை அறிவிக்கிறதற்காக நான் தெரிந்து கொண்ட பாத்திரமாயிருக்கிறான்.

புற ஜாதிகளின் அப்போஸ்தலன் என்று பவுல் அழைக்கப்பட்டாலும் இஸ்ரவேலர் உட்பட, ராஜாக்களுக்கும், புறஜாதிகளுக்கும் நற்செய்தி அறிவிக்க வேண்டிய கடமை அவர் மேல் வைக்கப்பட்டு இருந்தது. எனவே சமயம் வாய்த்தாலும் வாய்க்காமல் போனாலும் யூதர்களுக்கும், அதிபதிகளுக்கும் எல்லா இனத்தவர்க்கும் பவுல் ஜாக்கிரதையாய் வசனத்தை பிரசங்கித்தார்.

சீரியா தேசத்து அந்தியோகியாவிலிருந்து பயணத்தை துவக்கிய பவுல் **பிசிதியாவிலுள்ள அந்தியோகியா** செலுசியா வரை தமது முதலாம் சுவிசேஷ பயணத்தை நிகழ்த்தினார்.

கி.மு. 300-ம் வருடத்தில் சீரியா முதலான தேசங்களை ஆண்ட அந்தியோகு என்கிற அரசன் கட்டின, இவன் பேர் தாங்கி நிற்கும் 16 பட்டணங்களில் இரண்டு பட்டணங்கள் புதிய ஏற்பாடு சரித்திரத்தில் இடம் பெற்று இருக்கிறது.

பாப்போ பட்டணத்தில் தான் பவுல் ஊழியத்தின் முதல் அற்புதம் நிகழ்ந்தது. யூதனும், கள்ளத் தீர்க்கத்தரிசியுமாகிய பர்யேசு எனும் மந்திரக்காரன் பவுலுக்கு எதிர் நிற்க, பவுல் இட்ட

சாபத்தின்படி அவன் குருடனானான் (அப். 13 : 12). இதைக் கண்ட செர்கியு பவுல் என்ற அதிபதி கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்க ஆரம்பித்தான்.

பர்யேசுவுக்கு வேறு தண்டனை கொடுக்காமல் சிலகாலம் குருடனாய் இருப்பாய் (அப். 13 : 11) என்று பவுல் சொன்னதற்கு ஏதாகிலும் ஓர் காரணம் இருக்கத்தான் செய்யும். பார்வையுள்ளவன் திடீரென குருடனாவதைப் போன்ற கொடுமை ஏதும் இருக்க முடியாது என்ற அனுபவம் பவுலுக்கு ஏற்கனவே இருந்தபடியால் அதுதான் இவனுக்கு ஏற்றது என்று கடுமையாக சொல்லியிருப்பார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்த அற்புதத்திற்கு பிறகு பவுல் வாழ்க்கையில் ஓர் உயர்வை காண முடிகிறது. இதுவரை பர்னபா - பவுல் என்று எழுதப்பட்ட வரிசை முறைமையை ஆவியானவர் பவுல் - பர்னபா என்று மாற்றி பவுலின் மிஷனரி ஊழியத்திற்கு தனி முத்திரையிட்டிருக்கிறார்.

இந்த சீப்புரு தீவின் பட்டணங்களில் ஒரு அற்புதம். ஒரு அதிபதி விசுவாசத்திற்குள் வருதல் ஆகியவை நிகழ்ந்தவுடன் கப்பல் ஏறி பெர்கே என்னும் பட்டணத்திற்கு வந்தார்கள். என்னவாயிற்று? ஏன் ஆயிற்று? என்று தெரியவில்லை. திடீரென அவர்களை விட்டு பிரிந்து எருசலேமிற்கு திரும்பி விட்டான்.

மாற்குவிற்கு என்ன ஏக்கமோ, துக்கமோ புரியவில்லை. ஆனால் மாற்குவை அழைத்துக் கொண்டு போகச் சொல்லி அவர்களுக்கு நடத்துதல் இருந்ததா என்று தெரியவில்லை.

நமது தரிசனத்திற்கு ஒத்து வராத ஆட்களை கூட வைத்து இருந்தால் அது நமக்கு தான் பாரம். கொஞ்ச நாட்கள் குதூகலமாக இருப்பார்கள். பின்னர் குழப்பம் விளைவிக்க தொடங்கி விடுவார்கள். ஒருவேளை பவுலின்

தலைமைத்துவத்தை ஏற்க மனதில்லையோ என்று தெரியவில்லை. இந்த நிலையில் அவர்கள் அந்த ஊரில் எதையும் சாதிக்கவில்லை.

அடுத்து அந்தியோகியா (பிசிதியா) நாட்டிற்கு வந்து ஜெப ஆலயத்தில் பிரசங்கித்தார். அது வரலாற்று சிறப்பு மிக்க பிரசங்கமாயிருந்தது. திருச்சபை வரலாற்றின் முக்கிய சம்பவமே இங்கு தான் நடைபெற்றது. யூதர்களில் பலர் விசுவாசித்தார்கள். பலர் எதிர்த்தார்கள்.

இவர்கள் புறஜாதியினருக்கு சுவிசேஷத்தை அறிவித்தார்கள். புறஜாதியாரில் அநேகர் விசுவாசிகளானார்கள். மட்டுமா? பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டார்கள் (அப். 13 : 14, 52).

இது தேவனுடைய திட்டம் என்பது தெளிவு. எனினும் மாற்குவுடன் இருந்தபோது, ஒரு ஆத்துமா. மாற்கு பிரிந்து போனவுடன் ஒரு பட்டணமே கிறிஸ்துவுக்கு. அன்பு ஊழியர்களே! பாரமில்லாத - தரிசனமில்லாத மாற்குகளை கட்டிக்கொண்டு காலமெல்லாம் அழுவேண்டாம். உதவிக்கு யார் என்று ஏங்க வேண்டாம். Mark உங்களை விட்டு போனால் ஊழியத்தின் மதிப்பு கூடுமே தவிர குறையாது.

அடுத்து இவர்கள் இக்கோனியா வந்தார்கள் இங்கே அநேக நாள் தங்கி சபைகளை ஸ்தாபித்து பலப்படுத்தினார்கள். அங்கு வந்த போராட்டத்தினிமித்தம் தெர்பை, லீஸ்திரா என்னும் பட்டணங்களுக்கு வந்தார்கள்.

இந்த லீஸ்திராவில் பவுல் மூலம் மீண்டும் ஓர் அற்புதம் நிகழ்ந்தது. பிறந்தது முதல் சப்பாணியாயிருந்த கால்கள் வழங்காதவனாய் இருந்தவனை கட்டளைக் கொடுத்து பவுல் நடக்க வைத்தான்.

அதைக் கண்ட ஊர் மக்கள் பவுலை மெர்குரி என்றும்

பான்பாவை யூப்பித்தர் என்றும் சொல்லி வணங்க, பலியிட ஓடிவந்தார்கள். இங்கு தான் நமக்கு சரியான பாடம் இருக்கிறது. **அற்புதங்கள் ஆண்டவரின் நாமத்தை பிரஸ்தாப்படுத்த தானே தவிர, நாம் யார் என்று அடையாளம் காட்ட அல்ல.**

பொதுவாக, நமது மூலம் அற்புதம் நிகழும் போது மக்கள் நம்மை தெய்வப் பிறவிகளாக, சில வேளைகளில் அவதாரங்களாக எண்ணி பூஜிக்க துவங்குகிறார்கள். இது நமக்கு கண்ணியாக மாறிவிடுகிறது.

நமக்கு நல்ல முன்னோடியாக பவுல் நடந்து கொண்டதைப் பாருங்கள். தங்களது, வஸ்திரங்களைக் கிழித்துக் கொண்டு, நாங்களும் உங்களைப் போல் பாடுள்ள மனிதர்கள் தானே என்று அறிக்கையிட்டார்கள் (அப். 14 : 15).

பிரியமானவர்களே! எந்த தனிமனிதன் மூலமாகவோ, தனி இடத்தின் மூலமாகவோ தேவன் அற்புதம் செய்கிறார் என்ற மனப்பான்மையை மக்களுக்கு எழுப்பும்படி நமது வார்த்தை அல்லது பிரசங்கம் அமையக் கூடாது. அப்படி செய்தால் நீங்கள் சீஷன் அல்ல. மெர்குரி என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். கர்த்தர் செய்தார், செய்வார் என்று மக்களை நடத்துங்கள்.

இந்த அற்புதத்திற்கு பின்னால் அங்கு யூதர்களால் ஒரே குழப்பம். பவுலை அடித்து கல்லெறிந்து மரித்து போய்விட்டான் என்று எண்ணி இழுத்துக் கொண்டு போய் ஊருக்கு வெளியே போட்டு விட்டார்கள். (அப். 14 : 19).

ஆனால் பவுலோ எழுந்து நடந்தான். பவுல் மரித்தே போனான் என்றும், சுற்றியிருந்த சீஷர்களின் (அப். 14 : 20) ஜெபத்தைக் கேட்டு தேவன் அவனுக்கு ஜீவனைத் தந்து எழும்பச் செய்தார் என்றும் வேதப் பண்டிதர்கள் எண்ணுகிறார்கள்.

நானும் பவுல் ஜீவன் போய் திரும்ப வந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் ஜீவன் வந்ததிற்கு வேறு காரணம் எனக்குத்

தோன்றுகிறது. மக்கள் அவனை தேவன் என்று புகழ்ந்தார்கள். அவனோ தன்னை பாடுள்ள மனிதன் என்று தாழ்த்தினான். தேவ மகிமையை திருடாத அவனுக்கு மீண்டும் தேவன் ஜீவனை தந்திருப்பார் என்று நம்புகிறேன்.

ஊழியர்களே! பிரசங்கிமார்களே! கவனம் தேவை. ஊரார் புகழும் போது உளம் பூரிக்காதீர்கள். தேவனுடைய மகிமையை நாம் எடுத்துக் கொள்வோமானால் நமது ஜீவனை எடுக்க தேவன் தயங்க மாட்டார்.

வேதத்தில் ஏரோது பிரசங்கித்தான். மக்கள் புகழ்ந்தார்கள். அவன் தேவனுக்கு மகிமை செலுத்தாதபடியால் கர்த்தர் அவனை அடித்தார். அவன் செத்தான் (அப். 12 : 23). தற்காலங்களிலும் இப்படி தங்கள் ஜீவனை வலிய கொடுத்தவர்கள் காரியம் உங்களுக்கு நினைவிற்கு வருகிறதா?

எனினும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கர்த்தரை மாத்திரம் மகிமைப்படுத்தி ஊழியம் செய்வோரே கவலையை விடுங்கள். கல் என்ன? பாறையே உங்கள் மேல் போட்டாலும் பவுலைப் போல் நீங்கள் எழுந்து நடப்பீர்கள். உங்கள் ஊழிய இலக்கு முடிகிற வரைக்கும் ஒருவரும், ஒன்றும் உங்களை சேதப்படுத்த முடியாது.

பவுல் இங்கு சபைக்கடுத்த காரியத்தில் தீவிர பணியாற்றினார். அந்தந்த சபைகளுக்கு மூப்பர்களை ஏற்படுத்தினார். சபைகளில் எழுச்சியும், வளர்ச்சியும் அதுமுதல் ஆரம்பித்தது.

ஆக, பவுல் தனது முதலாவது நற்செய்தி பயணத்தில் (அப். 13 முதல்)

1. அந்தியோகியா (பூதேயர்)
2. சாலமி, பாப்போ (சீப்பரு தீவு)
3. பெர்கே (பம்பிலியர்)

4. அந்தியோகியா (பிசிட்யர்)
5. இக்கோனியா
6. லீஸ்திரா
7. தெர்பை
8. அத்தாலியா
9. செலுசியா

ஆகிய இடங்களில் ஸ்திரமான நற்செய்தி பணியை ஆற்றினார். மக்களையும் விசுவாசிகளாய் மாற்றினார். அதன் பின் அந்தியோகியா வந்து அநேக நாள் சீஷரோடு தங்கியிருந்தார்.

இரண்டாம் நற்செய்திப் பயணம்

தனது முதல் சுற்று சுவிசேஷப் பயணத்தை முடித்து திரும்பிய பவுல் மீண்டும் அந்தியோகியா சபையில் தரித்திருந்தார். முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் நற்செய்திப் பயணத்திற்கிடையில் பவுல் மற்றுமொரு சிறப்பான ஊழியத்தை செய்திருந்தார்.

எருசலேம் சபைகளின் தலைமையிடமாக இருந்தாலும் புறஜாதிகளுக்கு சுவிசேஷம் பரப்பும் மையமாக அந்தியோகியா சபை இருந்தது.

யூதர்கள் புறஜாதி சபைகளை புதுவிதமான போதனையால் புதிய சபையாரை கலங்கப் பண்ணினார்கள். கிறிஸ்துவுக்குள் வருவது மாத்திரமல்ல, அவர்களும் விருத்தசேதனம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே அந்த போதனை.

உடனே அந்தியோகியா சபை என்ன செய்தது தெரியுமா? பவுலையும் பர்னபாவையும் எருசலேம் சபைக்கு தூதுவர்களாக அனுப்பினார்கள்.

பவுல் எப்போதும் தனது ஊழியத்தையும் சபையையும்

நேசித்தார் என்பதற்கு இந்த காரியம் நல்ல சாட்சி. உடனே அவர்கள் எருசலேம் வந்து அப்போஸ்தலர்களை சந்தித்தார்கள். (அப். 15 : 1-5).

புறஜாதிகளின் சபையில் கர்த்தர் செய்த அற்புதத்தைக் கேட்ட எருசலேம் சபை ஆச்சரியப்பட்டது. ஆனாலும் இங்கு ஒரு கூட்டம் பாரம்பரிய பழக்கத்தை பத்திரமாய் பாதுகாக்க பலத்த குரல் கொடுத்தது. (அப். 15 : 7)

சரியான வேளையில் பேதுரு எழுந்தார். வாக்குவாதம் செய்வோரின் வாயை அடைத்தார். புறஜாதிகளிடத்தில் தேவன் எப்படி இரக்கமாயிருக்கிறார் என்பது எனக்கு தெரியும். (கொர்நேலியு வீட்டு சம்பவம்) என்னை முன்னே அதற்காக தெரிந்து கொண்டார் என்றார். அதற்கு பிறகு பவுல் சொல்வதை மக்கள் மவுனமாய் இருந்து கேட்டார்கள்.

அதற்கு பிறகு யாக்கோபு எழும்பி நின்று (அப். 15 : 13) இதற்கு ஒரு முடிவு கொண்டு வந்து அதை நிரூபமாக எழுதி பவுல் பர்னபா கையில் கொடுத்ததும் அல்லாமல், சகோதரரில் விசேஷித்தவர்களாயிருந்த யூதா, சீலா என்பவர்களை உடன் அனுப்பினார்கள். புறஜாதி சபைகள் பலப்பட்டது.

இங்கே சபைகள் ஒன்றை கவனிக்க வேண்டும். பல சபைகள் ஒரே ஐக்கியத்தில் இருப்பதும், ஸ்தல சபைக்கு மேல் தலைமை சபை இருப்பதும் வேதத்திலுள்ள ஒழுங்கு தான். நாங்கள் **சுயாதீன சபை** என்பது, சொல்ல இனிமையாக இருக்குமே தவிர பிரச்சனைகள் வரும்போது வெல்ல எளிமையாக இருக்காது.

உபதேச குழப்பம் மாத்திரமல்ல, சபையில் எழும்பும் குழிநரிகள் - குள்ளநரிகள் பிரச்சனைகளில் ஊழியர்கள் நிலை நிற்க, நீதியான முடிவைப் பெற பேதுரு - யாக்கோபு போன்ற தலைவர்கள் நமக்கு அவசியம்.

பயணத்தின் நோக்கம் :

தனது முதல் நற்செய்தி பயணத்தின் போது சந்தித்த இடங்களை மீண்டும் பார்த்து உற்சாகப்படுத்த வேண்டும் என்ற பேராவல் காரணமாய் தனது இரண்டாவது நற்செய்திப் பயணத்திற்கு பவுல் ஆயத்தப்பட்டார்.

பவுலின் ஊழியத்தில் சபைகள் நிறுவப்பட்டதற்கும், நிலைப்படுத்தப்பட்டதற்கும் பெரிய இரகசியம் ஒன்று உண்டு. அது என்ன தெரியுமா? **‘பவுலின் பின்தொடரும் ஊழியம்.’** தான் சுவிசேஷம் அறிவித்த இடத்திலுள்ள மக்களை தானே மீண்டும் சந்தித்தார். முடியாத பட்சத்தில் நிரூபங்களையும், நண்பர்களையும் நேரில் அனுப்பி கண்காணித்தார்.

இந்தியாவில் சிசுமரணங்கள் அதிகமாக ஏற்படுவது போல இந்திய திருச்சபைகளும் சிசு மரணங்களை அதிகம் சந்திக்கிறது பரிதாபமான காரியமாகும்.

சுவிசேஷர்களே! சுவிசேஷ குழுக்களே!! ஒன்றை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். படை முயற்சிக் கூட்டம், வேன் ஊழியம், மலை ஊழியம் எல்லாம் செய்கிறீர்கள். மிகுந்த மகிழ்ச்சி தான். ஆனால் நீங்கள் விதைத்தவைகள் என்னவாயிற்று? என்று மீண்டும் அந்த பகுதிக்குச் சென்று, பின் தொடர் ஊழியம் செய்யாவிட்டால் நீங்கள் முன்பு செய்தது ஊழியம் அல்ல. திருவிழா அல்லது சுற்றுலா பட்டியலில் சேர்ந்து விடும்.

குழந்தையைப் பெற்று குப்பைத் தொட்டியில் போடுவதைப் போல் நாம் செய்யக்கூடாது. அநேகர் பட்டி, தொட்டிகள் அல்லது பட்டணங்களில் ஊழியம் செய்து கிறிஸ்துவுக்குள் நடத்தி விட்டு நகர்ந்து விடுகிறார்கள். பின்னர் என்ன செய்வதென்று தெரியாது புதிய ஆத்துமாக்கள் வழி தெரியாது குப்பைத் தொட்டிக்கே போய்விடுகிறார்கள்.

பவுல் நல்ல மாதிரி. தான் முதலில் சந்தித்த ஆத்துமாக்களை மீண்டும் சந்தித்தார். நிருபங்கள் மூலம் உற்சாகப்படுத்தினார். அதைவிட சிறப்பு என்னவென்றால் அவர்களுக்கு ஊழியரை ஏற்படுத்தி கிறிஸ்துவில் வளரச் செய்தான்.

இந்த மேலான நோக்கத்தோடு தான் பவுல் தனது இரண்டாம் நற்செய்தி பயணத்தை அந்தியோகியாவிலிருந்து ஆரம்பித்தான். இது அதிகபட்சம் தரை பயணமாகவே இருந்தது. சென்ற வழி சற்று வித்தியாசமாக இருந்தது.

1. தர்சு (சொந்த ஊர்) 2. தெர்பை 3. லீஸ்திரா 4. இக்கோனியா 5. அந்தியோகியா (பிசிடியா) 6. கலாத்தியா 7. துரோவா 8. நெய்யபோலி 9. பிலிப்பி 10. அப்போலினியா 11. தெசலோனிக்கேயா 12. செசரியா ஆகிய இடங்களை சந்தித்தார். மீண்டும் அந்தியோகியா திரும்பினார்.

பயணத்தில் தேக்கம் :

பவுல் பர்னபாவை அழைத்துக் கொண்டு புறப்பட ஆயத்தப்பட்டு போன போது பர்னபா மாற்குவை உடன் அழைத்துப் போக வேண்டும் என்று கட்டாயப் படுத்தினான். இதனிமித்தம் ஏற்பட்ட வாக்குவாதத்தில் இருவருக்கும் இடையில் கடுங்கோபம் மூண்டது.

இப்படி மாற்கு வேண்டாம் என்று பவுல் மறுத்ததிற்கும், மாற்கு வேண்டும் என்று பர்னபா நெருக்கியதற்கும் என்ன காரணமென்று வேதத்தில் எழுதப்படவில்லை. ஆனால் வேதத்தை வாசித்து யோசித்த நான் இதுவாக இருக்கலாமென்று நினைக்கிறேன்.

முதல் பயணத்தில் மாற்கு ஆரம்பத்திலேயே திரும்பியதற்கு காரணம் யூதர்களை விட்டு புறஜாதிகளுக்கு நற்செய்தி

அறிவிப்பதில் ஆர்வமில்லாமல் இருந்திருக்கலாம். இதை அறிந்து தான் மீண்டும் மாற்குவை பவுல் சேர்க்க விரும்பவில்லை.

மாற்குவிற்காக பர்னபா வரிந்து கட்டிக் கொண்டு பேசியதற்கு காரணம் மாற்குவின் தாயாகிய மரியாள் பர்னபாவின் சகோதரி. இந்த இரத்த பாசம் ஊழியத்தில் ஊடுருவிவிட்டது. அவ்வளவு தான்.

ஆகிலும் தெளிவான சிந்தையுடன் பவுல், சீலாவை அழைத்துக் கொண்டு புறப்படுகிறான். அற்புதங்களும், அடையாளங்களும் கூடவே புறப்பட்டுச் சென்றன.

பர்னபா, மாற்குவை அழைத்துக்கொண்டு சொந்த ஊருக்குப் போனான் (சீப்புரு தீவு அப். 15 : 39). அதற்கு பிறகு என்ன ஆனான் என்று தெரியவில்லை.

பவுல் சீலாவை அழைத்துக் கொண்டு தர்சு பட்டணத்தின் வழியாக தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். பர்னபாவின் இழப்பு பவுலை பாதிக்கவில்லை. பர்னபாவிற்கு எந்த விதத்திலும் குறையாத தீமோத்தேயு என்னும் வாலிபன் இவர்களுக்கு உதவியாக கிட்டினான்.

இதுதான் கர்த்தரின் ஊழியம் என்பது. மனிதர்கள் வரலாம், போகலாம். ஆனால் கர்த்தரின் ஊழியம் எந்த விதத்திலும் தடைபடாது. ஊழியர்களே! உங்களுக்கு இன்னார் போய்விட்டால் என்ன செய்வது? எப்படி செய்வது என்ற பயமா? கவலையை விடுங்கள். உங்கள் அழைப்பின் தரிசனத்தில் நீங்கள் உறுதியாய் இருந்தால் பர்னபா போனால் சீலா, மாற்கு போனால் தீமோத்தேயு உண்டு என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இவர்களோடு துரோவா பட்டணத்தில் லூக்காவும் சேர்ந்து கொள்ள கூட்டணி வலுவடைந்தது. இவர்கள் மக்கதோனியா நாட்டிற்கு வந்தபோது பிலிப்பி பட்டணத்தில்

1. சீமாட்டியாகிய லீதியாள்.
2. சிறை அதிகாரி இரட்சிக்கப்பட்டனர்.

லீதியாளின் இரட்சிப்புக்காக இருதயம் திறக்கப்பட்டது. சிறைச்சாலை அதிகாரியின் இரட்சிப்புக்கு இரும்பு கதவுகளே திறக்கப்பட்டது.

பல பட்டணங்களைக் கடந்து பெரோயாவிற்கு வந்தார்கள். அங்குள்ளவர்கள் வேத வசனத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்பதில் முதல் தரமான விசுவாசிகளாய் காணப்பட்டார்கள்.

யூதர்களால் வந்த உபத்திரவத்தினிமித்தம் தரை வழிப்பயணம், கடல்வழிப் பயணமாக மாற்றப்பட்டு பவுல் அத்தேனே பட்டணம் வந்து விட்டார். சீலாவும், தீமோத்தேயுவும் பெரோயாவிலே தங்கிவிட்டார்கள் (அப். 17 : 14).

அத்தேனே பட்டணம் விக்கிரக ஆராதனையில் நிறைந்து இருந்ததைப் பார்த்து வைராக்கியம் கொண்டு தினமும் சந்தை வெளியில் எதிர்படுகிறவர்களிடம் கிறிஸ்துவைக் குறித்து சம்பாஷித்தான்.

பவுலை இப்பட்டணத்தில் உள்ளவர்கள் **வாயாடி** என்று வசை பாடினார்கள். ஸ்தோயிக்கர், எப்பிக்கூரர் இவனோடு வாக்குவாதம் செய்தார்கள் (அப். 17 : 18). இந்த இரண்டு கூட்டத்தினரைக் குறித்து சிறு விளக்கத்தை கொடுப்பது நல்லது என்று உணர்கிறேன். **எப்பிக்கூரர்** (அப். 17 : 18).

1. எப்பிக்கூரஸ் கி.பி. 307 ஆம் ஆண்டு அத்தேனே பட்டணத்திற்கு வந்த ஒரு கிரேக்க தத்துவ சாஸ்திரி.

2. **இன்பமே** கதி என்பதே இவனது கொள்கை.

3. கடவுள், மக்கள், நோவு, சாவு போன்றவற்றை குறித்த பயமில்லாமல் வாழ வேண்டும்.

4. கடவுள் மனிதன் மேல் அக்கரைக் கொள்வதில்லை. எனவே நாம் அவருக்கு பயப்பட வேண்டியது இல்லை.

5. மறுவாழ்வு கிடையாது. மரிக்கும்போதே ஆத்மா அழிந்து விடுகிறது. எப்பிக்கூரர் ஒரு நாத்திகர் அதே வேளையில் நல்லொழுக்கத்தை நாடியவர்.

விக்கிரகங்கள் நிறைந்த அத்தேனே பட்டணத்தில் எப்பிக்கூரரின் நாத்தீக கொள்கை மக்களை உழுது வைத்திருந்த படியால் பவுல் வசனத்தை விதைக்க ஏதுவாக இருந்தது.

ஸ்தோயிக்கர் :

சேனோ என்பவர் (ZENO) கிரேக்க மொழியில் 'ஸ்தோவா' என்னும் மண்டபத்தில் போதித்ததினாலே அதை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் ஸ்தோயிக்கர் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

1. இன்பம், துன்பம் இவ்விரண்டையும் சமமாக கருத வேண்டும்.

2. தனது பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதில் முழு கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

3. தீமையை அகற்று, நற்பண்பை நாடு.

4. எந்த நிலையிலும் மன மகிழ்ச்சியாயிரு.

போன்றவை ஸ்தோயிக்கரின் கொள்கைகளாகும்.

இப்படிப்பட்ட விக்கிர ஆராதனை, தத்துவ சாஸ்திரம் நிறைந்த பட்டணத்தில் பவுல் தனது மிகச் சிறந்த பிரசங்கத்தை நிகழ்த்தினார்.

அறிஞர் அண்ணா ஒருமுறை பேசும்படி அழைக்கப்பட்டு இருந்தார். கூட்ட நேரத்தில் தலைப்பு சொல்லப்படும் என்றார்கள். கூட்டம் ஆரம்பிக்கும் நேரத்தில் அண்ணாவிடம் வந்து **தலைப்பு இல்லை**. நீங்கள் விரும்பியபடி பேசலாம் என்றார்கள். ஆனால் அண்ணாவோ **தலைப்பு இல்லை** என்ற பொருளில் ஒரு மணி நேரம் உரையாற்றினார்.

இதைப் போலவே பவுல் தன் காலத்தில் ஒரு சாதனையை அத்தேனே பட்டணத்தில் நிகழ்த்தினார்கள். அவரை மார்ஸ்

மேடையில் நிறுத்தி பேசும்படி சொன்னார்கள். அந்த மேடைக்குப் போகும் வழியில் **அறியப்படாத தேவனுக்கு** என்று ஒரு பலிபீடத்தில் எழுதப்பட்டு இருந்தது (அப். 17 : 23).

அவ்வளவுதான். 'அறியப்படாத தேவன்' என்ற தலைப்பில் பேசி முடிவில் அந்த அறியப்படாத தேவனை உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறேன். அவர் நசரேயனாகிய இயேசு என்று முடித்தார். இதனால் மார்ஸ் மேடையின் நியாயாதிபதிகளில் ஒருவனாகிய தியொனீசியு என்பவனும் தாமரி என்பவனும் விசுவாசிகளானார்கள். பவுல் அத்தேனே விட்டு கொரிந்துவுக்கு பயணமானார்.

கொரிந்து பட்டணம் புதுமை நாகரீகமும், வாணிப வளம் செறிந்த நகரமுமாயிருந்தது. சிற்றின்பம், ஆடம்பரம், அக்கிரமம் இவைகள் அதிகம் நிறைந்த பகுதி காம தேவதையாகிய **அப்ரோதித்துவின்** ஆலயத்தை சார்ந்த 1000 தேவதாசிகள் இருந்தனர்.

இதன் பொருட்டு உலக காம களியாட்டு வாழ்க்கையை குறிப்பால் உணர்ந்த கொரிந்திய முறைப்படி வாழ்தல் என்னும் பொருள்படும் **கொரிந்தியா லெஸ்தாய்** என்னும் வினைச்சொல் அகராதியில் இடம் பிடித்தது.

அந்தியோகியாவிலிருந்து சீலாவுடன் புறப்பட்டு தீமோத்தேயு, லூக்கா போன்றோருடன் சில பகுதியில் ஊழியம் செய்த பவுல் அத்தேனே பட்டணத்தில் தனியாக பிரயாசப்பட்டு கொரிந்து வந்து சேர்கிறார்.

அங்கே கர்த்தர் அருமையான தம்பதிகளை பவுலுக்கு உடன் சகோதரர்களாய் ஏற்படுத்தி தருகிறார். '**ஆக்கில்லா, பிரிஸ்கில்லா**' என்ற இவர்களை குறித்து நான் புத்தகம் எழுதி வெளியிட்டிருப்பதால் இங்கு அவர்களைக் குறித்து எழுதுவதை தவிர்த்து விடுகிறேன்.

அங்கே சில காலம் ஊழியம் செய்த பின்பு அத்தம்பதியரை அழைத்துக் கொண்டு எபேசுவுக்கு வந்து சில காலம் ஊழியம் செய்த பின் ஆக்கில்லா தம்பதியரை விட்டுவிட்டு தனியாக கப்பலேறி செசரியா வழியாக எருசலேம் போய் தலைமை சபையை பார்த்துவிட்டு அதன் பின் தனது சபையாகிய அந்தியோகியாவிற்கு சென்றான். மீண்டும் உள்ளூர் சபைக்கு மூன்றாம் பயணம் போகும் வரை பயனுள்ளவனாய் இருந்தான்.

மூன்றாம் நற்செய்திப் பயணம் :

தனக்கு அருளப்பட்ட கிருபையின் படியும், அழைப்பின் படியும் அப்போது தமக்கிருந்த வாய்ப்புகளை சரியாக பயன்படுத்தி, பவுல் சுற்றி திரிந்து கடுமையான ஊழியத்தை நிறைவேற்றினார்.

பின் தொடர்பு ஊழியத்தின் தரிசனம் பெற்ற இவர் தான் நற்செய்தி அறிவித்த இடங்களை மீண்டும் மீண்டும் சென்று சந்தித்தார். சில சபைகளை முதல் பயணத்தில் போகும் போதும் திரும்பும் போதும் சென்று பார்த்தார்.

சில சபைகளை இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் பயணத்தின் போது சந்தித்தார். ஆக ஒவ்வொரு சபையையும் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட முறையில் சந்தித்து ஊழியம் செய்தது மாத்திரமல்ல, தேவைப்படும் இடங்களில் தானே ஆண்டு கணக்கில் தங்கி ஊழியம் செய்தார்.

சில இடங்களில் சபைகள் வளர சீலா, லூக்கா, ஆக்கில்லா, தீமோத்தேயு போன்ற பலரை தங்க வைத்து ஊழியங்களை ஊக்குவித்தார்.

அவரது ஊழியத்தின் மூன்றாவது தொடர் ஊழியமாக தமது பயணத்தை வழக்கம் போல அந்தியோகியாவில் ஆரம்பித்தார். இந்த பயணத்தால் கீழ்க்கண்ட சபைகளை சந்தித்து

உற்சாகப்படுத்தினார்.

1. தர்சு, 2. தர்பை, 3. லீஸ்திரா, 4. இக்கோனியா, 5. அந்தியோகியா (பிசீதியா), 6. கலாத்தியா, 7. எபேசு, 8. பிலிப்பி, 9. தெசலோனிக்கே, 10. பெரோயா, 11. நெய்யாபோலி, 12. அஸ்ஸோ, 13. மெலித்தா, 14. ரோதை, 15. பத்தாரா, 16. தீரு, 17. பித்தலோமாய், 18. செசரியா.

இந்த பட்டணங்களுக்கு கடல் மார்க்கமாயும், தரைமார்க்கமாயும் சென்றார். இவைகளில் சில சபைகளை இரண்டுமுறை சந்தித்தார். சிறப்பாக எபேசுவில் இரண்டு வருடம் தங்கி ஊழியம் செய்தார். இம்முறை வழக்கத்திற்கு மாறாக தமது பயணத்தை அந்தியோகியாவில் முடிக்காமல் எருசலேமில் முடித்தார் (அப். 21: 17).

இந்த மூன்றாம் பயணத்தில் குறிப்பிட வேண்டிய அம்சம் எபேசுவில் பவுல் செய்த ஊழியம். எபேசு பட்டணம் சாதாரணப் பட்டணம் அல்ல. கட்டுகள் நிறைந்த பட்டணம் எபேசு.

(அ) சூன்ய வித்தைகள், மாந்தரீகம் போன்றவற்றிற்கு புகழ் பெற்ற நகரம்.

(ஆ) இங்கு மிகப் பெரிய தியானாள் என்ற சந்திரா தேவியின் வானளாவிய கோயில் இருந்தது.

(இ) இதிலுள்ள சிலை வானத்திலிருந்து விழுந்தது என்ற பாரம்பரிய கருத்துப் பெற்றது.

(ஈ) இந்த ஆலயத்தை தரிசிக்க கிரேக்க - ரோமை பகுதிகளில் இருந்து அதிகமான பயணிகள் வந்து போயினர்.

இந்த தியானாள் கோயில் உருவத்தில் செய்யப்பட்ட சிறிய வெள்ளி சிற்பங்களால் ஏராளமான பொருள் சம்பாத்தியத்தை வியாபாரிகள் பெற்றனர்.

இந்த பட்டணத்தில் தான் வானத்து வெளிச்சத்தில் வானவர் இயேசுவை தரிசித்த பவுல் தனது ஊழியத்தை தொடரவந்தார்.

இங்கு கிறிஸ்துவை அறியாத மக்களிடத்தில் அல்ல, விசுவாசிகளிடத்தில் தனது பின் தொடர் ஊழியத்தை, நிறைவேற்றினார்.

விசுவாசிகள் பரிசுத்த ஆவியை பெறவில்லை என்று கண்டவுடன் அவர்களுக்கு உபதேசத்தைப் போதித்து, யோவான் கொடுத்த ஸ்நானம் சரியல்ல இயேசு சொன்ன ஸ்நானம் பெற வேண்டுமென்று ஸ்நானம் கொடுத்து பரிசுத்த ஆவிக்காய் ஜெபித்தார். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றார்கள். அந்நிய பாவைஷ பேசினார்கள்.

இங்கே வேடிக்கை என்னவென்றால் பவுல் பிரசங்கித்து பலபேர் ஆவியில் பலப்பட்டார்கள். அதே வேளையில் (அப். 19 : 9) சிலர் கடினப்பட்டு அவிசுவாசிகளானார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்த மார்க்கத்தை நிந்தித்தார்கள்.

இங்கே பவுல் செய்ததை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த அவிசுவாச கூட்டத்தோடு போராடி காலத்தை கழிக்கவில்லை. இவர்கள் ஜெப ஆலயத்தில் உல்லாசமாய் கூட்டடும், விசுவாசிகளும் இங்கே கூட தேவையில்லை என்று திட்டமிட்டு திறன்னு (அப். 19 : 9) என்பவனின் பள்ளியிலே ஜெபக் கூட்டத்தை நடத்த ஆரம்பித்து விட்டான். பள்ளிக்கூடம், கல்லூரிகள் போன்ற இடங்களில் கூடிவரும் ஜெபக் கூட்டங்களுக்கும் நமது அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தான் முன்னோடி.

இந்த பட்டணத்தில் பவுல் மட்டுமல்ல, அவன் உடுத்தியிருந்த உடைகள் கூட அற்புதம் செய்தன. உறுமால்கள், கச்சைகள் போன்றவற்றை அவன் சரீரத்திலிருந்து எடுத்து வியாதிக்காரர் மேல் போட்ட போது அவர்கள் சொஸ்தமானார்கள்.

அதற்காக பவுலின் உடைகளில் கர்த்தரின் அபிஷேகம் நிறைந்து இருந்தது என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். அதற்காக பட்டிமன்றம் நடத்தி காலத்தை வீணடிக்காதீர்கள். காரியம் என்ன

தெரியுமா? கர்த்தர் ஒரு மனிதனை உயர்த்த நினைத்து விட்டால் அவனது நிழல்கள் மூலமாகவும் அவர் அற்புதம் செய்வார் என்பது வேதம் தருகிற சான்று அவ்வளவே.

சில மாய வித்தைக்காரர்கள் பவுலைப்போல் செய்து பார்த்தார்கள். ஆனால் அசுத்த ஆவிகள் நாங்கள் பவுலையும் அறிவோம், இயேசுவையும் அறிவோம் என்று சொன்னதுமல்லாமல் அவர்களை பலாத்காரம் பண்ணி நிர்வாணிகளாய் ஓடச் செய்தது (அப். 19 : 16).

இங்கே ஒன்றை கவனிக்க வேண்டும். பரிசுத்தம், தேவ வல்லமை இல்லாமல் அசுத்த ஆவிகளை ஓட்டுகிறேன் என்று கைகளை வைத்தால் அசுத்த ஆவிகள் ஓடாது. அவைகள் அவ்வளவு ஏமாளிகள் அல்ல. உங்களை கோமாளிகளாக மாற்றிவிடும். வீணான பலவீனங்கள் உங்களை பிடித்துக் கொள்ளும். கவனமாயிருங்கள்.

பவுல் மூலம் நடந்த கிரியையைப் பார்த்து அநேக மந்திரவாதிகள் அந்தக் காலத்திலேயே 50,000 வெள்ளி காசு மதிப்புள்ள புத்தகங்களை நடுரோட்டில் போட்டு எரித்தார்கள் (அப். 19 : 19).

பிரியமானவர்களே! நமது வாழ்வில் தேவனுடைய வல்லமை வெளிப்பட்டால் அசுத்த ஆவிகள் நடுங்கும். நாம் பிரசங்கிக்காமலே ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்கள். தீய புத்தகங்களை தீயிட்டு கொளுத்தி விடுவார்கள். இந்த வல்லமைப் பெற்ற பவுலைப் போல் இந்நாட்களில் கர்த்தர் உங்களையும், என்னையும் மாற்ற வாஞ்சிக்கிறேன். ஜெபிக்கிறேன்.

பவுலின் இந்த வல்லமை ஊழியத்தால் விக் கிரக வியாபாரமே அடியோடு சாய்ந்து விட்டது. தியானாள் கோயில் வடிவில் உள்ள வெள்ளி சிற்பங்கள் விலைபோகாமல் வீணாய் தேங்கிக் கிடந்தன.

இதனால் பாதிக்கப்பட்ட தேமேத்திரியு என்ற தட்டான் (அப். 19 : 25). மக்களை கூட்டி “நம்ம பிழைப்பை கெடுத்துவிட்டான். நம்ம கோயிலையே மக்களுக்கு மறக்கடிச்சிடுவான்” என்று பிராது செய்து ஊரைக் கூட்டி விட்டான். ஆனாலும் கர்த்தர் அங்கு கிரியை செய்தார். பட்டணத்து சம்பிரதீயானவன் ‘இது எல்லாம் வியாபார காரியம். வேணும்னா நீதிமன்றம் போ’ என்று கூட்டத்தைக் கலைத்து விட்டான்.

பவுலோ மக்கதோனியாவுக்கு சென்று தனது ஊழியத்தை தொடர்ந்தான். பல இடங்கள் சென்று துரோவா பட்டணம் வந்தார்கள். இங்கு தேவன் மரித்தோரை எழுப்பும் வல்லமையை பவுல் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்.

துரோவாவில் மூன்றாம் மாடியில் இரவு ஆராதனை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. பிரசங்கம் கேட்கும் போதே தூங்கும் கிருபை பெற்ற சிலர் இப்போது இருப்பது போலவே ஐத்திக என்பவன் அக்காலத்தில் அங்கே இருந்தான். தூங்கி வழிந்து மூன்றாம் மாடியிலிருந்து மடிந்து போனான் (அப். 20 : 9).

பவுல் இங்கு பெரிய வேலையெல்லாம் செய்யவில்லை. பழைய ஏற்பாட்டில் சூனேம் ஊராளின் பிள்ளை செத்து போன போது, எலிசா வந்து அதன் மேல் குப்புறப்படுத்து அந்தப் பிள்ளையை உயிரடையச் செய்தது போல் பவுலும் ஐந்திகு மேல் விழுந்து அவனை உயிர்ப்பித்தான். வேத சம்பவங்களை அறிந்திருந்த பவுல் அதே மாதிரியை மிகுந்த விசுவாசத்துடன், தைரியத்துடன் செய்தபோது ஜெயம் பெற்றான். நாமும் நமது முன்னோர்களின் விசுவாச கிரியைகளை அறிந்து அதன்படி செயல்புரிய வேண்டுமென்பதற்காகவே அப்போஸ்தல நடபடிகள் எழுத்து வடிவில் நமக்கு அருளப்பட்டுள்ளது.

தனது பயணத்தில் எருசலேம் போக வேண்டுமென்று

அவன் விரும்பிய போது அங்கே கட்டுகள் உண்டு என்பதை அகபு தீர்க்கதரிசி மூலம் கர்த்தர் வெளிப்படுத்தினார். ஆகிலும் பவுல் கலங்கவில்லை. 'எருசலேமில் கட்டப்படுவதற்கு மாத்திரமல்ல, மரிப்பதற்கும் ஆயத்தம்' என்று (அப். 21 : 13) அறிக்கை செய்து தனது கூட்டாளிகளோடு எருசலேம் வந்தான்.

எருசலேமுக்கு வந்த பவுல் யாக்கோபினிடத்திற்கு போனான். அங்கே மூப்பர்கள் எல்லோரும் கூடினார்கள் (அப். 21 : 19). அப்போது தனது மூன்றாவது பயணத்தில் நிகழ்ந்தவைகளை சாட்சியாய் அறிவித்தான். அவர்கள் அதைக் கேட்டு கர்த்தரை மகிமைப்படுத்தினார்கள்.

இந்த மூன்று நற்செய்தி பயணத்தை தொடங்கு முன்பு குணப்பாத காலத்தில் எருசலேமிலிருந்து தமஸ்குவுக்கு பயணம் போனான். அது மற்றவர்களை நியாயந்தீர்க்க அவன் செய்த பயணம். ஆனால் குணப்பட்டு மூன்று முறை உலகின் பெரும்பகுதி சுற்றி ஊழியம் செய்த அவன் அதற்கு பிறகும் இளைப்பாறவில்லை.

மீண்டும் அவனது பயணம் தொடர்ந்தது. கடலிலும், தரையிலும், தொடர்ந்த பயணம் அது. அது நற்செய்தி பயணமல்ல. தனது நியாயத்தீர்ப்பை பெற பவுல் ரோமாபுரிக்கு சென்ற பயணம் அது.

அதுவே அவனது கடைசி நீண்ட பயணம் அதற்கப்பால் அவனது பயணம் மண்ணில் எந்த இடத்தையும் நோக்கி செல்லவில்லை. விண்ணில் உள்ள இயேசுவை நோக்கி இந்த உலக சுவிசேஷகன் பயணமானான்.

4. உண்மையுள்ள ஸ்தானாதிபதி

என்னை உண்மையுள்ளவன் என்றெண்ணி இந்த ஊழியத்திற்கு ஏற்படுத்தினபடியால் அவரை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன் (1 தீமோ 1 : 12) என்று பவுல் எத்துணை மகிழ்ச்சியாய் தேவனை துதிக்கிறார் என்பதைப் பாருங்கள்.

தேவன் நினைத்தது மாத்திரமல்ல, தனது வாழ்நாளெல்லாம் அவர் எல்லாவற்றிலும் தேவனுக்கு உண்மையாயிருந்தார். அப்போஸ்தலரில் யூதாஸ் ஆரம்பத்திலேயே உண்மையில்லாமல் போனான். அதன் பின் தேமா இப்பிரபஞ்சத்தின் மேல் ஆசை வைத்து உண்மையில்லாமல் போனான்.

ஆனால் பவுல் தனது ஜீவியத்தின் சகல நிலையிலும் தனது உண்மையைக் காத்துக் கொண்டது மிகச்சிறப்பான காரியம். அதனால் தான் **விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொண்டேன். ஓட்டத்தை முடித்தேன்** என்று தைரியமாக தனது முடிவைக் குறித்து மகிழ்ச்சியோடே சொல்ல முடிந்தது (2 தீமோ 4 : 7).

பிரியமானவர்களே! எவ்வளவு ஊழியம் செய்தோம்? எவ்வளவு போதனை செய்தோம்? எவ்வளவு சாதனை செய்தோம்? என்பதெல்லாம் முக்கியமல்ல. நமது வாழ்வில் எவ்வளவு உண்மையாய் இருந்தோம் என்பது தான் முக்கியம்.

கடைசி நாளில் நமது எஜமானனாகிய இயேசு வரும்போது, **'நல்லது உண்மையும், உத்தமமான ஊழியமே, கொஞ்சத்தில் உண்மையாய் இருந்தாய் அநேகத்தில் அதிகாரியாக வைப்பேன்'** என்று சொல்லும்படி நமது வாழ்வு இருக்க வேண்டும்.

பவுலின் வெற்றியும், கனியும் நிறைந்த ஊழியத்திற்கு அவனது உண்மையே வித்தாக உரமாக இருந்தது.

போதனையில் உண்மை :

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தனது சுவிசேஷப் பயணத்தை துவங்குமுன் அந்தியோகியா சபையில் போதகனாக இருந்தார் என்று அப்போஸ்தலர் 13 : 1-ல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

எபேசியர் 4 : 13-ல் சொல்லியுள்ள அப்போஸ்தலர், தீர்க்கதரிசி, சுவிசேஷகர், மேய்ப்பர், போதகர் ஆகிய ஐந்து வகை ஊழியத்தையும் பவுல் செய்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவைகளில் பவுலின் உபதேச ஊழியம் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்று. கிறிஸ்துவுக்குள் பிறக்கச் செய்வது சுவிசேஷம். கிறிஸ்துவைப் போல் மாற்றச் செய்வது உபதேசம். சுவிசேஷம் பால் என்று சொல்லுவோமானால் உபதேசம் திடமான உணவு என்றே சொல்ல வேண்டும்.

எனவே சுவிசேஷத்தை பிரசங்கிக்க பவுல் எவ்வளவு தீவிரப்பட்டாரோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு உபதேசத்தைப் போதிக்க தீவிரப்பட்டார் என்பதை நிரூபங்கள் மூலம் காண்கிறோம்.

அப்போஸ்தல நடபடிகளில் மூன்று முறை பவுலின் மிகப் பெரிய இரட்சிப்பின் நற்செய்தி அருளுரையை காண்கிறோம். ஆனால் 13 நிரூபங்களில் திடமான உபதேசத்தை பவுல் திட்டமும் தெளிவுமாக எழுதியிருப்பதிலிருந்து அவர் மிகச்சிறந்தப் போதகர் என்பது தெளிவாகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டு சபைக்கு உபதேசத்தை சொல்லிக் கொடுத்த அள்ளிக் கொடுத்த முதன்மையான இறையியல் முன்னோடி பவுல் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பவுல் இந்த நிரூபங்களில் உபதேசத்தை தெளிவாக எழுதாமல் போயிருந்தால், பாய்மரம் இல்லாத கப்பல் எங்கோ அடித்து செல்வது போல் சுக்கான் இல்லாத கப்பல் புயலில் சேதமடைவது போல் பொல்லாத பொய்யர்களின் கூது நிறைந்த போதனையில் திருச்சபை என்றோ திசைமாறி போயிருக்கும்.

இன்றைய திருச்சபைகள் திசைமாறி போவதற்கு காரணம் பிசாசு அல்ல. போதகத்தை வியாபாரமாக்கும் ஊழியர்களே என்பதை அடக்கத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எஸ்றா கற்றுத் தேர்ந்த வேதபாரசனாய் இருந்தான் என்று எஸ்றா 7 : 6 - ல் கூறுகிறது. எஸ்றா வேதத்தை ஆராயவும், அதன்படி செய்யவும், நீதி நியாயங்களை உபதேசிக்கவும் தன்

இருதயத்தை பக்குவப்படுத்தியிருந்தான் (எஸ்றா 7 : 10).

ஆனால் இன்றைய போதகர்களின் நிலை என்ன? வேதத்தை விற்க தேர்ந்த போதகர்களாய் இருக்கிறார்கள். இப்படி எழுதுவதற்காக என்னை பெரியவர்கள், வாசகர்கள் மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஒரு போதகர் கொஞ்சம் நாள் ஒரு வசனத்திற்கு ஒரு விதமாக விளக்கம் கொடுத்தார். கொஞ்ச நாட்களுக்கு பிறகு அந்த வசனத்திற்கு வேறு விகற்பமான விளக்கம் கொடுத்தார்.

ஏன் இப்படி செய்கிறீர்கள்? என்று கேட்டதற்கு 'நான் முன்பு குழந்தையாய் இருந்தேன். எனவே குழந்தையைப்போல் யோசித்தேன் - பிரசங்கித்தேன். இப்போது புருஷனாகிவிட்டேன். எனவே புருஷனுக்குரிய விதமாக பிரசங்கிக்கிறேன். குழந்தைக்குரியவைகளை விட்டு விட்டேன்' என்று ஒரு போடு போட்டார்.

பிரியமானவர்களே! இப்படி வசனத்தில் - உபதேசத்தில் உண்மையில்லாத மக்களால் தேவனுடைய நாமம் தூஷிக்கப்படுவது மாத்திரமல்ல, பல ஆத்துமாக்கள் இடறிப் போகிறார்கள்.

ஆனால் பவுல் ஆரம்ப விசுவாச வாழ்க்கையிலிருந்து வருகைக்கு ஆயத்தப்படும் வாழ்க்கை வரை அனைத்து ஆவிக்குரிய மக்களுக்கும் போதுமான வசனங்களை தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார். ஒரு போதகரின் போதகம் எப்படி இருக்க வேண்டும்? என்பதற்கு அவரே நல்ல மாதிரி.

பணத்திற்காகவோ அல்லது பழகியதற்காகவோ வசனத்தை வளைக்கவோ, மறைக்கவோ இல்லை தேவ வசனத்தை பூரணமாய் தெரியப்படுத்துவதற்கு அந்த சபைக்கு ஊழியக்காரனானேன் (கொலோ 1 : 25,26) என்று கூறுகிறார்.

கடிந்து கொண்டு வசனத்தை முகஸ்துதி பார்க்காமல் போதித்ததை நிரூபங்களில் காண முடியும்.

(அ) புத்தியில்லாத கலாத்தியரே (கலா 3 : 1)

(ஆ) நான் மறுபடியும் வந்தால் தப்ப விடமாட்டேனென்று

முன்பு பாவம் செய்தவர்களுக்கும் மற்ற எல்லோருக்கும் முன் அறிவித்து எழுதுகிறேன் (2 கொரி 13 : 2).

(இ) உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்? நான் பிரம்போடு உங்களிடத்தில் வர வேண்டுமா? அல்லது அன்போடும், சாந்தமுள்ள ஆவியோடும் வர வேண்டுமா (1 கொரி 4 : 2).

என்று பல இடங்களில் மகா கண்டிப்போடும் பல இடங்களில் போதனையை மிகுந்த கண்ணீரோடும் பவுல் போதித்தார். பரிசுத்த ஆவியானவர் பவுல் மூலம் கீழ்க்கண்ட சத்தியங்களை சபைக்கு வெளிப்படுத்தி தந்துள்ளார்.

மனிதர்களைக் குறித்த உபதேசம் :

1. விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களாக்கப்படுகிறோம்

(ரோமர் 4 : 5).

2. ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் கிறிஸ்துவின் மரண, உயிர்த்தெழுதலின் சாயலில் இணைக்கப்படுகிறோம். (ரோமர் 6:4. 5)

3. பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தின் மூலம் கிறிஸ்துவைப் போல் உயிர்த்தெழுதலை அடையும் சிலாக்கியம் பெறுகிறோம். (ரோமர் 8 : 1)

4. கிறிஸ்துவுக்குள் மரிப்பவர்கள் உயிரோடு எழும்புவார்கள். (1 கொரி 15 : 52)

5. உயிரோடுள்ள விசுவாசிகள் மறுபிறப்படுவார்கள். (1 கொரி 15 : 51)

தேவனைக் குறித்த உபதேசம் :

1. தேவன் கிறிஸ்துவுக்கு பிதாவாயிருக்கிறார் (2 கொரி 1:3)

2. இயேசு தேவனுடைய குமாரன் (எபே. 4 : 1)

3. பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி என்கிற திரித்துவம் (2 கொரி. 13 : 14)

4. இயேசு கிறிஸ்து திரும்ப இந்த உலகத்திற்கு வரப்போகிறார். (1 தெச. 4 : 16)

5. பரிசுத்தவான்கள் இந்த உலகத்தையும் தேவ தூதர்களையும் நியாயந்தீர்ப்பார்கள். (1 கொரி 6 : 3)

குடும்ப உபதேசம் :

1. விவாகம் பண்ணுவது நலம். (1 கொரி 7 : 9)

2. கண்காணி ஒரே மனைவியையுடைய புருஷனாய் இருக்க வேண்டும். (1 தீமோ 3 : 2)

3. புருஷர்கள் சொந்த மனைவியரை சொந்த சரீரங்களாகப் பாவித்து அவர்களில் அன்பு கூற வேண்டும். (எபே. 5 : 28)

இப்படி எல்லா தரப்பினர்க்கும் பவுல் உபதேசித்து வந்தது மிகுந்த நன்மையை சபைக்கு உண்டாக்கியது. ஒரு இடத்திலும் பவுல் தான் சொன்ன வசனத்திற்கு விரோதமாகவோ, மாற்றாகவோ ஏதும் பிரசங்கிக்கவில்லை.

தனது அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றி போதக ஊழியம் செய்ய முன் வந்த தீமோத்தேயு, தீத்து என்பவர்களுக்கும் ஆரோக்கியமான உபதேசத்தைப் பேசுங்கள் என்று கட்டளையிட்டான். உபதேசத்தில் உண்மையைப் பவுல் கடைசி வரை காத்துக் கொண்டார்.

அழைப்பில் உண்மை :

தன்னை அழைத்த தேவ நோக்கத்தை பவுல் தெளிவாக உணர்ந்து இருந்தார். தேவனின் அழைப்பு பொதுவானதாக இருந்தாலும் அந்த அழைப்பிற்குள் ஒவ்வொரு மனிதனைக் குறித்த நோக்கம் வெவ்வேறாக இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்திடல் வேண்டும்.

பழைய ஏற்பாட்டில் பல பரிசுத்தவான்கள் மேல் கர்த்தருடைய ஆவியானவர் இறங்கினார். ஆவியின் ஆட்கொள்ளுதலைப் பெற்ற அவர்கள் ஒரே மாதிரியான கிரியைகளை நடப்பிக்கவில்லை என்பது முக்கியம். அவர்கள் ஒரு விசேஷித்த காரியத்திற்காக ஆவியினால் ஆட்கொள்ளப் பட்டார்கள்.

யாத்திராகமம் 35 : 33-ல் பெசலயேலை கர்த்தர் ஆவியினால் நிரப்பினார் என்று வாசிக்கிறோம். இந்த ஆவியின் நிறைவினால் அவன் அற்புதங்களை நிகழ்த்தவில்லை.

கன்மலையை பிளக்கவில்லை. ஆனால் கற்களை வெட்டி (இரத்தினங்கள்) விசித்திரமான வேலைகளை செய்தான்.

அதைப்போலவே யாத். 36 : 2ல் அகோலியாப் என்பவனை கர்த்தர் போதிக்கும் வரத்தினால் நிரப்பினார் என்று வாசிக்கிறோம். இந்த வரத்தை வைத்துக் கொண்டு அவன் நியாயப்பிரமாணத்தையோ, அல்லது கர்த்தருக்கு அடுத்தவைகளையோ போதிக்கவில்லை. மாறாக வாசஸ்தல பணிமுட்டுகளை எப்படி செய்ய வேண்டும் என்பதை மட்டுமே போதித்தான்.

தீர்க்கர்கள் மேல் ஆவி வந்த போது அவர்கள் தீர்க்கதரிசனம் மட்டுமே உரைத்தார்கள். எனவே ஒவ்வொருவரையும் தேவன் ஒரு தனிப்பட்ட நோக்கத்திற்காகவே அழைக்கிறார்.

இதனால்தான் பவுல் 'கிறிஸ்து இயேசுவினால் நான் **எதற்காகப் பிடிக்கப்பட்டேனோ** அதை நான் பிடித்துக் கொள்ளும்படி ஆசையாய் தொடருகிறேன்' என்றும் (பிலிப் 3:12), 'உங்கள் அழைப்பையும், தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதியாய் பற்றிக் கொள்ளுங்கள்' என்றும் எழுதுகிறார்.

பவுல் பல இடங்களில் பெரிய சபைகளை கட்டினார். பெரிய அற்புதங்களை நிகழ்த்தினார். மக்கள் தங்கள் கண்களையே பிடுங்கிக் கொடுக்கக் கூட ஆயத்தமாக இருந்தார்கள்.

அவருக்கும் பெரிய தீடகாத்திரமான சரீரம் இல்லை. தமஸ்குவுக்கு போகும்போது மிகப் பெரிய வெளிச்சத்தைப் பார்த்த பிறகு கண்களில் ஒரு பாதிப்பு. அங்கங்கு அடிவாங்கி உடல் முழுவதும் தழும்புகள், காயங்கள். அதுவும் இல்லாதபடி வெளிப்படையாக சொல்ல முடியாமல் எனக்கு ஒரு முள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிறார் (2 கொரி 12 : 7).

ஆக, பலவீனமான சரீர நிலை, பலமான ஊழிய நிலை இவைகளை வைத்து பவுல் தனக்கு விருப்பமான ஒரு இடத்தில் நிலையாக தங்கி ஊழியம் செய்து இருக்கலாம். பவுல் அந்த பகுதிக்கு பிரதான கண்காணியாக இருந்து இருக்கலாம். ஆனால்

அவன் அப்படி செய்யவில்லை.

ஞானஸ்நானத்தைக் கொடுக்கும்படி கிறிஸ்து என்னை அனுப்பவில்லை. சுவிசேஷத்தை (ஞானஸ்நானத்தையும் சேர்த்து தான்) பிரசங்கிக்கவே என்னை அனுப்பினார் என்று 1 கொரி 1:17-ல் திட்டமாய் கூறுவதை சிந்தியுங்கள்.

அப்போஸ்தலன் என்று பொது அழைப்பில் சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பதே தன்னைக் குறித்த சிறப்பு நோக்கம் என்பதை பவுல் அறிந்து கடைசி மூச்சு இருக்கும் வரை அழைப்பில் உறுதியாய் இருந்தார்.

பிரியமானவர்களே! உங்கள் அழைப்பு என்ன? உங்கள் தெரிந்து கொள்ளுதல் என்ன? என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். இன்று தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம். உங்கள் பெயர் அச்சடிக்கப்பட்டு மூலைக்கு மூலை சுவர்களில் ஒட்டப்படலாம். வீடு வீடாய் விநியோகிக்கப்படலாம். அதுவா உங்கள் அழைப்பு?

அவர் வரும்போது பிதாவின் சித்தம் செய்யாதவர்களே! என்னை விட்டு அகன்று போங்கள் என்று சொன்னால், எங்கே போய் நிற்பீர்கள்? சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் என்ன சாதனை படைத்தீர்கள் என்பதா முக்கியம். எவ்வளவு தூரம் உங்கள் அழைப்பை நிறைவேற்றினீர்கள் என்பது தான் முக்கியம்.

பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகள் பள்ளிப்பாடத்தில் மற்றப் பாடங்களை வீட்டில் படிக்காமல் வரைகலை சுவடியை எடுத்து (Drawing work Book) வர்ணம் தீட்டி ஆண்டு முழுவதும் செய்ய வேண்டியதை ஒரே நாளில் செய்வது போல சில விசுவாசிகள் தேவையானதை விட்டு விட்டு வசதியானதை தீவிரமாக செய்கிறார்கள். உங்கள் முடிவு பரிதாபமாக இருக்கும்.

சில போதகர்களுக்கும் ஆலோசனை சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சுவிசேஷம் சொல்ல உங்களுக்கு கடமை உண்டு. ஆனால் உங்கள் மந்தையை கவனிக்க கர்த்தர் உங்களை கண்காணியாக வைத்திருக்கிறார் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். ஞாயிறு காலை உங்கள் மந்தையை மடக்கி தண்ணீரையும், ஆகாரத்தையும் நீங்கள் கொடுக்க வேண்டும்.

அதை விடுத்து ஊர் ஊராய் சபையை விட்டு அலையாதீர்கள். அது தன் கூட்டை விட்டு அலையும் குருவியின் நிலை என்பதை ஞாபகத்தில் வையுங்கள். உங்களை தேவன் எதற்காக அழைத்தாரோ அதை மட்டும் செய்யுங்கள். அந்த கொஞ்சத்தில் உண்மை, உங்களை அநேகத்தில் மேன்மை பெறச் செய்யும்.

எனக்கு சிலரைத் தெரியும். அவர்கள் போதகராய் இருந்தார்கள். பின்பு சுவிசேஷர்களாய் மாறினார்கள். இப்போது விடுதி காப்பாளராக இருக்கிறார்கள்.

சிலர் சுவிசேஷகராய் இருந்தார்கள். கூட்டத்தை பார்த்தவுடன் மனம் மாறி போதகர்களாய் மாறிவிட்டார்கள். அதனால் ஒரு சிலர் கல்லறைக்கு போய் விட்டார்கள். சிலர் பத்தோடு பதினொன்றாக தங்கள் மகிமையை இழந்து காலத்தை தள்ளிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

எனவே பிரியமானவர்களே! உங்களை தேவன் எதற்கு அழைத்தாரோ அதன் மேலே உண்மையாய் நில்லுங்கள். உலகை வெல்லுங்கள்.

அழைக்கப்பட்ட அநேகர் உலகத்தின் பக்கம் தங்கள் கவனத்தை திருப்பியதினால் தங்கள் அழைப்பில் உண்மையில்லாமல் போனார்கள் என்பதை வேதம் நமக்கு தெளிவாய் போதிக்கிறது.

தேமா பவுலோடு சிறையிருப்பில் கூட இருந்த நல்ல ஊழியன் (கொலோ 4 : 14). ஆனால் அவனது பின் நிலைமை மோசமாகி விட்டது குறிப்பிடப்பட வேண்டிய விஷயம். பவுல் தீமோத்தேயுவிடமிருந்து எழுதும்போது, 'தேமா இப்பிரபஞ்சத்தின் மேல் ஆசை வைத்து போய்விட்டான்' என்று குறிப்பிடுகிறார் (2 தீமோ 4 : 10).

எனவே நமது அழைப்பில் உண்மையாய் இருக்க இரண்டு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பதை பவுலின் வெற்றியுள்ள வாழ்க்கை மூலம் அறிந்து கொள்கிறோம்.

1. இச்சை அடக்கம் உள்ளவர்களாய் இருங்கள்.

2. என் சரீரத்தை ஒடுக்கி கீழ்ப்படுத்துகிறேன் (1 கொரி 9 : 27).

இந்த இரண்டுமே நம்மை நமது அழைப்பில் உறுதியாக நிற்கச் செய்யும். **இச்சை** மிகப் பெரிய கூட்டணியின் பெயர்.

1. லௌகீக இச்சை - 1 தீமோத் 4 : 3
2. பாலியத்திற்குரிய இச்சை / தீத்து 1 : 7
3. சுய இச்சை - 2 தீமோ 4 : 3.

இவைகள் உலகம், மாமிசம், பிசாசு என்னும் மூன்று காரியங்களின் கூட்டணி. இவைகள் நம்மை தொடர்புடைய நடந்தால் நாம் காக்கப்படுவோம்.

இவைகள் நெருங்காதபடி பவுல் தன் சரீரத்தை ஒடுக்கி கீழ்ப்படுத்தினார் என்பதை சிந்தித்து செயல்படுங்கள்.

நமது அழைப்பில் நம்மை திசை திருப்புவது நமக்கு எதிராக வரும் சோதனைகள். இவைகளைக் கண்டு புறமுதுகிட்டு ஓடுகிறவன் தன் அழைப்பை நிறைவேற்றாமல் மடிந்து போகிறான். முடிவு பரியந்தம் நிலைநிற்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான் என்பதை சிந்தையில் வைத்து அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் போல் நல்ல போராட்டத்தைப் போராட வேண்டும்.

பவுலின் வாழ்வில் யூதர்கள், புறஜாதி மக்களால் பல இடங்களில் கள்ள சகோதரர்களால், சில இடங்களில் இயற்கையின் சீற்றத்தினால் கப்பல் சேதங்கள் என பல போராட்டங்கள் எதிர் வந்தாலும் ஒன்றைக் குறித்தும் கலங்கவில்லை. கவலை அடையவில்லை. வெற்றி பெற்றான்.

யூதர்கள் வந்தது போல் சொந்த ஜனங்கள் நமக்கு விரோதமாக எழுத்தான் செய்வார்கள். மோசேக்கு விரோதமாகவே ஆரோனும், மீரியாமும் திரும்பியதை வேதத்தில் பார்க்கிறோம். அதே வேளையில் தேவன் இறங்கிய உடன் திருந்தியதைப் பார்க்கிறோம்.

எனவே சொந்தங்கள், பந்தங்கள் உங்களுக்கு எதிராக வந்தாலும் கவலை அடைய வேண்டாம். அழைப்பை

நோக்கியிருந்த வீரனைப் போல செல்லுங்கள். யுத்தம் கர்த்தருடையது. வெற்றி உங்களுடையது.

பவுலுக்கு விரோதமாக பல இடங்களில் புறஜாதி மக்கள் எழும்பினார்கள். ஆனால் பவுலின் ஊழியம் தடைபடவில்லை. புறஜாதிகளின் மத்தியில் தீவிரமாக நற்செய்தியை அறிவித்தான். ஒரு இரகசியம் சொல்லட்டுமா? எங்கே எதிர்ப்புகள் நமக்கு வருகிறதோ அங்கே தான் நாம் வல்லமையாக தேவனால் பயன்படுத்தப்படுவோம்.

எதிர்ப்புகள் மத்தியில் எழும்புகிற ஊழியங்கள் கற்பாறையின் மேல் கட்டப்பட்ட ஊழியங்கள். பின்நாளில் கடும் மழை வந்தாலும் அந்த ஊழியங்கள் சேதப்படுவதில்லை. நோகாமல் சபை கட்டியவர்கள் சாதாரணப்பிரச்சனைகளிலே காணாமல் போய்விட்டதை பார்த்திருக்கிறேன்.

கள்ள சகோதரர்களால் வந்த நாசங்கள் பவுலை கலக்கியது உண்மை. அதிலும் பவுல் 'கன்னானாகிய அலெக்சாந்தர் வெகு தீமை செய்தான்' என்று குறிப்பிடுவதிலிருந்து அந்தக் கூட்டம் எவ்வளவு பாடுபடுத்தியிருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கக் கூட முடியவில்லை.

நமது அழைப்பை விட்டு, நம்மை மாற்ற சாத்தான் இப்படி பல கன்னானாகிய அலெக்சாந்தர்களை எழுப்புகிறான். அவர்களின் அழைப்பு என்ன தெரியுமா? வெகு தீமை செய்வது. அழைக்கப்பட்டவர்களை சிட்சிப்பது.

உண்மையில் நடந்தது என்ன தெரியுமா? அந்த வெகு தீமைகள் பவுலின் ஊழியத்தின் தரத்தை உயர்த்திவிட்டது.

சங்கு கூட கூட வெளுக்குமாம். வாழை வெட்ட வெட்ட வளருமாம். அப்படித்தான் பவுல் தனது அழைப்பில் நாள்தோறும் வீர நடைபோட்டு வெற்றி பெற்றான்.

பிரியமானவர்களே! இங்கு ஒரு இரகசியத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பவுலுக்கு பலர் வெகு தீமை செய்தாலும் பவுல் அவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கவில்லை. யுத்தம் செய்யவில்லை.

அப்படி செய்திருந்தால் அவன் ஐந்து நிமிடம் கூட ஜெபித்திருக்க முடியாது.

உங்கள் அழைப்பில் நீங்கள் உண்மையாய் இருக்க ஒரே வழி உண்டு. குதிரைக்கு இரண்டு கண்களுக்கும் மறைப்புக் கட்டப்பட்டு ஓடுவது போல், இந்த தீய சக்திகளை பார்த்து நேரத்தை வீணாக்காமல் வேகமாய் ஓட வேண்டும்.

எனது ஊழியத்தில் இப்படி வெகு தீமைகளை வெகுமதியாய் தரும் கன்னானாகிய அலெக்சாந்தர்களை சந்தித்திருக்கிறேன். அவர்களைக் கண்டு பயப்படுவதில்லை என்பதைக் காட்டிலும் அவர்களை ஒரு பொருட்டாய் மதிப்பதில்லை என்பது தான் சரியாக இருக்கும்.

மொத்த விலாசங்கள் அடங்கிய கோப்புகளை தூக்கிக் கொண்டு போனவர்கள், புத்தகம் வெளியிட ஆயத்தமாய் வைத்திருந்த முதன்மை படியை (Main Copy) எடுத்துக் கொண்டு போனவர்கள், வாரம் தவறாமல் பேரில்லா கடிதம் எழுதினவர்கள், வீடு வீடாய் ஏறி விஷவித்து விதைத்தவர்கள் இப்படி பலர் எழும்பினாலும் நான் ஒரு அங்குலமும் குறையவில்லை.

ஆனால் அவர்களின் நிலையைப் பார்க்கிறேன். சாலையில் நடமாடுகிறார்கள். அன்று அருள் தங்கிய முகங்கள். இன்று இருள் தாங்கிக் கொண்டு போகிறது.

பிரியமானவர்களே! உங்கள் அழைப்பைக் கெடுக்க பல்வேறு ஊழியங்களுக்கு அழைப்பு வரும். கவனமாய் இருங்கள். உங்கள் அழைப்பைக் கெடுக்க இச்சைகள் அண்டி வரும். கவனமாய் இருங்கள். உங்கள் அழைப்பைக் கெடுக்க பல்வேறு அலெக்சாந்தர்கள் எழும்பலாம். அலட்சியப் படுத்துங்கள். அழைப்பில் உறுதியாய் நிலைத்து உண்மையாய் இருங்கள்.

பணத்தில் உண்மை :

கர்த்தர் உண்மையுள்ளவன் என்றெண்ணி பவுலை ஊழியத்திற்கு அழைத்தது மாத்திரமல்ல, ஆதி திருச்சபையும்

பவுலை உண்மையுள்ளவன் என்று பெரும் பொறுப்புகளை ஒப்படைத்தது என்பது முக்கியம்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் பனிரெண்டு சீஷர்களில் யூதாஸ்காரியோத்து பொருளாளராக இருந்தான். பணப்பை அவனிடத்தில் இருந்தது. ஆனால் வேதம் அவனைக் குறித்து என்ன சாட்சி கொடுக்கிறது என்பதை வேதத்தில் வாசித்துப் பாருங்கள்.

‘அவன் திருடனாபடியினால்.... இப்படிச் சொன்னான்’ (யோவான் 12 : 6). வேதம் யூதாஸை திருடன் என்று கூறுகிறது. பவுலை உண்மையுள்ளவன் என்று கர்த்தர் அழைத்திருக்கிறார்.

பிரியமானவர்களே! எவ்வளவு பெரிய வித்தியாசம் பார்த்தீர்களா? இருவருமே அப்போஸ்தலர்கள். இருவருமே வரங்கள் பெற்றவர்கள். ஆனால் திருடனாகிய யூதாஸ் தன் ஆத்துமாவை அழித்துக் கொண்டான். ஆனால் பவுல் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆத்துமாக்களை நஷ்டத்திலிருந்து காப்பாற்றினான்.

இங்கு ஒரு காரியத்தை நீங்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். நீங்கள் பண காரியத்தில் எப்படி நடந்து கொள்கிறீர்களோ அதுவே உங்கள் உள்ளான மனிதனின் வளர்ச்சியின் அளவு கோல். உங்கள் ஜீவியத்தின் உண்மையின் உயரம்.

சகேயு மரத்திலிருந்து இறங்கி வந்தவுடன் இயேசுவிடம் சொன்ன வார்த்தையை கவனித்துப் பாருங்கள். ‘நான் ஒருவனிடத்தில் எதையாகிலும் அநியாயமாய் வாங்கினது உண்டானால் **நாலத்தனையாய் திருப்பி** செலுத்துகிறேன்’ என்றான் (லூக்கா 19 : 8).

இதற்கு பெயர் தான் இரட்சிப்பு. பணக்காரியத்தில் சுத்த மனசாட்சி எந்த மனிதனுக்கு உண்டாகிறதோ அவனுடைய இரட்சிப்பு நூறு சதவிகிதம் அப்பழுக்கற்ற இரட்சிப்பு என்பது உண்மை.

பவுல் தனது நற்செய்திப் பயணத்தை துவங்குமுன் செய்த ஊழியமே பணப்பொறுப்புதான். அந்தியோகியா சபை பணத்தை சேகரித்து பர்னபா - பவுல் ஆகியோர் கரங்களில் கொடுத்து

எருசலேமுக்கு அனுப்பினார்கள். ஆரம்பமே உண்மைக்கு சோதனையாக இருந்தது.

ஆகிலும் பவுல் வெற்றியுள்ள வாழ்க்கை வாழ்ந்தான். தனது மிஷனரி பயணங்களில் தர்ம பணத்தை சேகரித்து மற்ற சபைகளுக்குக் கொண்டு சென்றான். இவைகளில் அவன் கை சுத்தமுள்ளவனாக இருந்தான். அதனால் தான் கர்த்தர் அவன் கையினால் அற்புதம் செய்தார்.

பண ஆசை எல்லா தீமைக்கும் வேராக இருக்கிறது என்றும் (1 தீமோத் 6 : 10), கடைசி நாளில் மனுஷர்... பணப்பிரியர்களாய் இருப்பார்கள் (2 தீமோ 3 : 2) என்றும் எச்சரிப்பதிலிருந்து பணத்தினிமித்தம் வரும் கண்ணி எவ்வளவு ஆபத்தானது என்பதை பவுல் நன்கு அறிந்திருந்தார்.

பிரியமானவர்களே! கர்த்தர் நம்மை உயர்த்த வேண்டுமானால் நமது கரத்தில் கொடுக்கிற பொருள் மற்றும் பணக்காரியத்தில் நமது உண்மையை நிரூபணம் செய்ய வேண்டும்.

அநேக ஊழியர்கள் இந்த காரியத்தில் தவறிப் போனார்கள். ஆரம்பத்தில் தியாகமாய் உண்மையாய் செய்தார்கள். ஆனால் கர்த்தர் அவர்களை ஆசீர்வதித்து பணத்தை கையில் கொடுத்த போது காசே தான் கடவுளடா என்று கானம் பாட ஆரம்பித்து காணாமல் போய்விட்டார்கள்.

விசுவாசிகளில் பலர் இப்படி விலாசம் தெரியாமல் ஆவிக்குரிய உலகத்தை விட்டு அப்பாலே போய்விட்டார்கள். ஜெபம், ஊழியம், ஆலயம் என்று அனுதினமும் ஓடிவந்தவர்கள் பணம் வந்தவுடன் கர்த்தருக்கடுத்தவைகளை மறந்துவிட்டார்கள். பணத்திற்கு மேல் பணத்தை சேர்க்க மனத்தை செலுத்தி மாய்ந்து போகிறார்கள்.

அன்னியா, சப்பீராள் ஆரம்பத்தில் நன்றாகத் தான் இருந்தார்கள். நிலத்தை விற்ற பணத்தை மொத்தமாக பார்த்தபோது உள்ளத்திற்குள் திருட்டு புத்தி வந்துவிட்டது. ஒரு பங்கை வஞ்சித்து விட்டார்கள். பிரியமான விசுவாசிகளே, ஊழியரே உங்கள் கையில் சில மொத்தமான பணத்தை கர்த்தர்

திடீரென கொடுப்பார். உங்கள் உண்மையை சோதிக்கும் உரைக்கல்லாக பெரிய அளவிலான பணத்தை நீங்கள் கையாள வேண்டிய வாய்ப்புகள் உங்களுக்கு அருளப்படும். கையாளுகிறீர்களா அல்லது கையாடுகிறீர்களா என்பதை தேவன் துல்லியமாக ஆராய்ந்து பார்ப்பார். நீங்கள் தவறினால் பணம் உங்களோடு இருக்கும். ஆண்டவர் உங்களோடு இருக்க மாட்டார்.

ஊழியர்கள், மற்றும் தலைவர்கள் பவுலைப் போல பணக்காரியத்தில் தெளிவுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும். நான் எவனுக்கும் கணக்கு சொல்ல வேண்டியது இல்லை என்று பவுல் சொல்லாமல், தேவனுக்கு முன்பாக மாத்திரமல்ல, மனுஷருக்கு முன்பாகவும் யோக்கியமானதைச் செய்ய நாடுகிறோம். (2 கொரி 8 : 21) என்று தெளிவாக எழுதுகிறார்.

எதில் யோக்கியதை தெரியுமா? தர்ம பணத்தைக் குறித்து எங்களை ஒருவனும் குற்றப்படுத்தாதபடிக்கு யோக்கியமானவைகளை செய்ய நாடுகிறோம் என்று முந்திய வசனத்தில் தெளிவாக கூறுகிறார்.

அமைப்பு ரீதியாக ஒவ்வொரு சபை மற்றும் சுவிசேஷ நிறுவனங்களில் நடைமுறைகள் வித்தியாசப்படும். எனினும் பொதுவான ஒரு காரியத்திற்கு மக்களிடமிருந்து சேகரிக்கும் பணத்திற்கு கணக்கைக் காட்டுவது உத்தமம். அதிலும் இப்படிப்பட்ட பொதுவான பணத்தை ஊழியர்கள் நேரடியாக செலவு செய்யாமல் உண்மையுள்ள உக்கிராணக்காரர்களிடம் கொடுத்து செலவு செய்ய வைத்து மேற்பார்வையிடுவதே யோக்கியமாய் இருக்கும்.

அநேக இடங்களில் ஆலயங்களின் கட்டுமானப் பணி பாதியிலே நிறுத்தப்பட்டு நீதிமன்றத்தில் வழக்காடிக் கொண்டிருப்பதற்கு காரணம் பணக்காரியத்தில் சிலர் யோக்கியமற்று நடந்து கொண்டதே.

பவுல் திரும்ப திரும்ப தனது நிருபங்களில் தான் எவ்வளவு யோக்கியமாக நடந்து கொண்டேன் என்றும், இழிவான ஆதாயத்தை தேடவில்லை என்றும், கூடுமானவரை தன்

கையின் பிரயாசத்தையே சாப்பிட்டேன் என்றும் கூறுவதைப் போல் ஒவ்வொரு ஆவிக்குரியவனும் பணக்காரியத்தில் தனது கை சுத்தத்தைக் குறித்து சொல்ல தைரியமிருக்க வேண்டும்.

கர்த்தருக்கு சேர வேண்டிய பணத்தை தவறான வழியில் எடுத்துக் கொள்வது மாத்திரமல்ல, தவறான வழியில் செலவு செய்வதும் யோக்கியமற்ற செயல் என்பதை அறியுங்கள்.

கர்த்தர் பவுலின் கரத்தில் அதிகப் பணத்தைக் கொடுத்தார். தனது கடைசி நாட்களில் சிறையிருப்பில் இருந்தாலும், தனது சொந்த செலவில் வாடகை கொடுத்து வீடு எடுத்து அதிலே தான் தங்கி இருந்தான். போதுமான பணம் இருந்தது.

இந்த நிலையை நன்றாக அறிந்திருந்த **தேசாதிபதியாகிய பேலிக்ஸ்** பவுலை விசாரிக்கையில் வழக்கை முடிக்காமல் தள்ளி போட்டான். காரணம், தன்னை விடுதலை பண்ண தனக்கு பவுல் பணம் கொடுப்பானென்று நம்பிக்கையாயிருந்தான் (அப். 24 : 26) என்று வேதம் சொல்கிறது.

ஆக, பவுல் வசதி உள்ளவனாக இருந்ததாலேயே தேசாதிபதி அவனிடமிருந்து பணத்தை எதிர்பார்த்தான். பவுல் 20ஆம் நூற்றாண்டு பரிசுத்தவான் இல்லை. எனவே விடுதலைப் பெற பணம் கொடுக்கவில்லை.

பிரியமானவர்களே! அரசு அதிகாரிகளுக்கு தங்கள் காரியத்தினை முடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று எந்த விதத்திலும் நீங்கள் பணத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது. கொடுத்தால் கர்த்தரின் பணத்தில் உண்மையில்லாதவர்கள் என்று அதற்கு பொருள். மறந்து விடாதீர்கள்.

பவுல் விடுதலை பெறாமல் மரணத்தை ஏற்றுக் கொள்ள ஆயத்தப்பட்டானே தவிர தன்னிடமுள்ள பணத்தை பயன்படுத்தி எதையும் சாதிக்கவில்லை. பணத்தில் உண்மை வேண்டும்.

ஆம்! பவுல் தனது கடைசி மூச்சுவரை உபதேசத்தில், அழைப்பில், பணத்தில் தனது உண்மையை காத்துக் கொண்டார். நீதியின் கிரீடத்தைப் பெற ஓட்டத்தை ஜெயமாக முடித்தார்.

5. அப்போஸ்தலனாகிய பவுல்

பிரியமானவர்களே இந்த புத்தகத்தின் கடைசி அத்தியாயத்திற்கு நாம் வந்து இருக்கிறோம். புதிய ஏற்பாட்டு மோசேயாகிய பவுலைக் குறித்து எழுதுவதற்கு பக்கங்கள் போதாது.

ஆகிலும் கிறிஸ்துவின் அச்சடையாளங்களை தன் சரீரத்தில் பதித்துக் கொண்டு, இனி நான் அல்ல என்று கூறியதுடன் கிறிஸ்துவைப் போல் வாழ்ந்தும் காட்டிய அந்த மிகப்பெரிய பரிசுத்தவானைக் குறித்து சிறிய அளவில் எழுதப்பட்ட இந்த நூல் உங்களுக்கு அதிக உபயோகமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

அப்போஸ்தல நடபடிகள் பவுல் உயிரோடு இருக்கும் காலத்தில் எழுதப்பட்டபடியால் அவரின் கடைசி காலத்தைக் குறித்து அதில் எழுதப்படவில்லை. அப்போஸ்தல நடபடிகளில் எழுதப்பட்டிராத அநேக ஊழியங்களை அவர் செய்தார் என்பது நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய செய்தியாகும்.

தனது இரண்டாவது நற்செய்தி பயணத்தின் போது 1,2 தெசலோனிக்கேயர், கலாத்தியர் ஆகிய மூன்று நிருபங்களை எழுதினார். தனது மூன்றாவது நற்செய்தி பயணத்தின் போது 1,2 கொரிந்தியர், ரோமர் ஆகிய மூன்று நிருபங்களை எழுதினார்.

இதுவரை அப்போஸ்தல நடபடிகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகிலும் பவுல் வீட்டுக் காவலில் இருந்தபோது (கி.பி. 64 - 66) 1,2 தீமோத்தேயு, தீத்து ஆகிய மூன்று நிருபங்களை எழுதினார்.

ஆக, புதிய ஏற்பாட்டில் மிக அதிகமாக 13 புத்தகங்களை எழுதிய மிகப்பெரிய வேத பண்டிதர் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல்.

கர்த்தரின் அழைப்பின்படி யூதர்களுக்கும், புறஜாதி மக்களுக்கும் நற்செய்தியை அறிவித்தார். மட்டுமல்ல, பேலிக்ஸ்,

பெஸ்து போன்ற கவர்னர்களுக்கும், அகரிப்பா ராஜாவுக்கும் நற்செய்தியை அறிவித்தார். மட்டுமல்ல, கடைசி காலத்தில் பவுலின் சகோதரியின் மகனும் (அப். 23 : 16) பவுலுக்கு அனுசரணையாக இருந்தான்.

பவுலின் சகோதரியின் மகன் மாத்திரமல்ல, பவுலின் இரத்த சம்பந்தமான உறவுகளைக் கூட கர்த்தர் இரட்சித்து அவர்களை பயன்படுத்தினார். அவர்களின் பெயர்களை ரோமர் 16 : 7, 11 : 21 ஆகிய வசனங்களில் பவுல் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கர்த்தர் ஒரு மனிதனை அழைக்கும் போது அவன் அந்த பரம தரிசனத்திற்கு கீழ்ப்படியும் பட்சத்தில் ராஜாக்கள், ஜாதிகளை, சொந்தங்களை இரட்சிக்கிறார் என்பதற்கு பவுல் நல்ல சாட்சி.

பவுல் நல்ல போதகன், மேய்ப்பன், சுவிசேஷகன், தீர்க்கதரிசி என்பது மட்டுமல்ல, மிகச் சிறந்த எழுத்தாளன். அவரது எழுத்துக்கள் ஜீவனுள்ளவைகள், வல்லமையுள்ளவைகள். பவுல் எழுதாமல் போயிருந்தால் புதிய ஏற்பாட்டு சபை எப்படி இருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

சிலர் என்னை கேட்டது உண்டு. உங்களுக்கு போதக அழைப்பா அல்லது எழுத்தாளருக்குரிய அழைப்பா? என்று. அவர்களுக்கு அப்போது ஏதும் பதில் சொல்லியது இல்லை. ஆனால் இப்போது சொல்ல வேண்டிய வாய்ப்பு எனக்கு கிட்டியது.

தேவன் தரும் ஐவகை ஊழியங்களைத் தவிர வேறு பிரத்தியேகமான ஊழியம் இல்லை என்பது தான் உண்மை. ஆனால், இவர்கள் தத்தம் ஊழியத்தை உணர்வு பூர்வமாக உற்ற வழியில் செய்ய தேவன் சில சிறப்பு செயல்களை அளிக்கிறார்.

சிறப்பாக ஒரு போதகருக்கு எழுதுவதற்கு என்று தனியாக ஒரு அழைப்பு அவசியமில்லை. கர்த்தர் பவுலை அழைத்தார். அவர் எழுதினார். சபைகள் திடப்பட்டது. இன்னும் அவ்வெழுத்துக்கள் திடப்படுத்துகிறது.

அப்போஸ்தலனாகிய யோவானை கர்த்தர் 'நீ காண்கிறதை ஒரு புத்தகத்தில் எழுதி.... சபைகளுக்கும் அனுப்பு' என்றார் (வெளி 1: 11).

ஆகவே எழுத்து ஊழியம் என்பது தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஊழியம். அது காலா காலமாய் பின்மாற்றம் அடையாமல் பேசும் அற்புதமான பிரசங்கி என்பதை நினைவில் வைப்புகள்.

எனவே தான் பவுல் தான் தூர தேசத்தில் இருக்கும் போதெல்லாம் தனது எழுத்தாணியின் மூலம் சபைகளில் எழுப்புதல் தீயை மூட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

1. சபைகளை கண்டித்து எழுதியிருக்கிறார். கலாத். 3 : 1,2,3.
2. சபைகளை உற்சாகமூட்டி எழுதியிருக்கிறார். பிலி. 4 : 1
3. குறைகளை களைய வழிகளை எழுதியுள்ளார். 1 கொரி 1 : 11 - 14.
4. பரிசுத்தத்தை முக்கியப்படுத்தி எழுதியுள்ளார். எபே. 4 : 1
5. விசுவாசத்தை ஊட்டி எழுதியிருக்கிறார். எபே. 4 : 1
6. கடைசி காலத்தை சுட்டிக் காட்டி எழுதியிருக்கிறார். 2 தீமோ 3 : 1-5
7. உயிர்த்தெழுதலை உறுதிப்படுத்தி எழுதியிருக்கிறார். 1 கொரி 15 : 2

இப்படி எல்லா கருத்துக்களையும் திருச்சபைக்கு தெளிவாய் எழுதி தந்த திருமறை அறிஞர் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் ஆவார்.

தான் பிரசங்கித்த வார்த்தைகளுக்கு தானே இலக்கணமாக வாழ்ந்த இவர். அதற்காகவே தன் சரீரத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி அடக்கினார். போதிக்கிற நான் தானே ஆகாதவனாய் போய்விடக் கூடாது என்று மிகுந்த ஆவியின் வைராக்கியம் கொண்டிருந்தார்.

என்னை பின்பற்றுங்கள் என்று தைரியமாய் சொல்லும் இவர், என்னை யார் குற்றம் சுமத்த கூடும் என்று பகிரங்கமாக கேட்பது, அவரது ஜீவியம் எவ்வளவு தெளிவானதும்,

தூய்மையானதுமாய் இருந்தது என்பதை காண்பிக்கிறது.

ஆடுகள் ஆட்டுக்குட்டியை போட்டால் மேய்ப்பன் மேய்ப்பவர்களை குட்டி போடுவார்கள் என்று பாஸ்டர் G. சுந்தரம் அய்யா அவர்கள் ஊழியர் கூட்டத்தில் சொல்லுவார். அந்த வார்த்தை பவுலின் வாழ்வில் உண்மை என்பதை காண முடியும்.

சீஷன் என்ற முறையில் அநேகரை சீஷராக்கினாலும் மேய்ப்பன் என்ற முறையில் அநேக மேய்ப்பர்களை பவுல் உருவாக்கினார். அதில் தீத்து, தீமோத்தேயு போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

புதிய விசுவாசிகள், புறஜாதி விசுவாசிகள் என பல்வேறு மக்களுக்கு நிரூபம் எழுதியிருந்தாலும் போதகர்களுக்கென்று தனியாக மூன்று நிரூபங்களை பவுல் எழுதி ஊழியர்களை உற்சாகமூட்டுகிறார். உறுதிப்படுத்துகிறார்.

ஒரு ஊழியர் மரித்தபின் அவர் ஊழியத்தை தொடர்ந்து செய்ய சரியான ஊழியர் இல்லையென்றால் அந்த ஊழியக்காரன் செய்த ஊழியம் வெற்றியின் ஊழியம் என்று சொல்ல முடியாது.

தனக்கு பின் தனது ஸ்தானத்தில் நின்று ஊழியத்தைச் செய்ய தன் காலத்திலேயே ஊழியர்களை உருவாக்குவதே வெற்றியுள்ள ஊழியத்தின் அசையாத அடையாளம்.

பவுலுக்கு பின் அவரது ஊழியத்தை நிறைவேற்ற போதுமானவர்களை எழுப்பி இருந்ததினால் அவர் மிகச்சிறந்த ஊழியன் மட்டுமல்ல, மிகச் சிறந்த தலைவன் என்பதும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

பவுலின் வாழ்வில் கடைசி ஐந்து வருடம் மிகவும் பாடுகள் நிறைந்த வருடங்களாக இருந்தது. அரசு அதிகாரிகள், பயணம் செய்த கப்பல் கண்ட நாசம், கடும் புயல் இவைகளோடு யூதர்களும், ரோம அரசின் ஆளும் வர்க்கமும் கொடுத்த

உபத்திரவங்கள் அடுத்தடுத்து வந்த போதும் பவுல் தனது ஊழியத்தை பதறாமல் மிக கவனமாய் நிறைவேற்றினார்.

பவுல் கடல் பயணத்தில் போதுமான அனுபவம் பெற்றவர் மாத்திரமல்ல, தனது பயணம் எப்படி இருக்கும் என்பதை தேவ ஆவியின் ஒத்தாசையால் தெளிவாய் அறிந்திருந்தார்.

அப்போஸ்தலர் 27 : 10-ல் பவுல் தனது கடல் பயணத்தில் ஏற்படும் ஆபத்தை குறித்து எச்சரித்தான். மாலுமிகளோ நேர் எதிராக சொன்னார்கள். எனவே நூற்றுக்கதிபதி மாலுமிகளின் வார்த்தையை அதிகம் நம்பினான்.

ஆவிக்குரியவர்களின் வார்த்தையைவிட அனுபவசாலிகளின் வார்த்தையைத்தான் நம்புவதற்கு மக்கள் ஆயத்தமாய் இருக்கிறார்கள். சில காரியங்களை நாம் சொல்லும்போது நமது வார்த்தையை விட மருத்துவர்களின் வார்த்தையையே அதிகம் நம்புகிறார்கள்.

தென்றல் மெதுவாய் அடித்தபடியால் தாங்கள் கூறியது சரி என்று மாலுமிகள் நினைத்தார்கள். இங்கே ஒன்றை நாம் கவனிக்க வேண்டும். சாதகமான சூழ்நிலைகள் நாம் சரியான பாதையில் போகிறோம் என்று நம்மை நம்ப வைத்து கெடுத்துவிடும் கவனமாயிருக்க வேண்டும்.

சாதகமான சூழ்நிலைகளை தேவ சித்தத்திற்கு அடையாளம் என்று எண்ணி பெரும்புயலில் சிக்கிக் கொண்டவர்களின் தொகை ஏராளம். ஊழியர்களே! நீங்கள் சொன்ன காரியம் நடவாமல் எதிர்மாறாக நடந்தால் சோர்ந்து போகாதீர்கள். உங்கள் வார்த்தைகளை நம்பாமல் பலர் பரிகசித்தாலும் கவலைப்பட வேண்டாம். உங்கள் வாயின் வார்த்தை நிறைவேறியே தீரும். பரிகாசம் செய்தவர்கள் பரிதாபமாய் ஓடி வருவார்கள்.

கொஞ்ச நேரத்திற்குள்ளே யூரோக்கிலிதோன் என்ற புயல்

பவுல் சொன்னபடியே வந்தது. மக்கள் நம்பிக்கை அற்றுப் போனார்கள். பவுலின் வார்த்தைகளை நினைவு கூர்ந்தார்கள். மீண்டும் பவுல் அவர்களை திடப்படுத்தி வசனத்தை எடுத்துச் சொன்னான். கர்த்தர் தமது ஊழியக்காரனின் வார்த்தைகளை நிறைவேற்றுகிறார். கனப்படுத்துகிறார்.

தனது அப்போஸ்தல ஊழியத்தை நிறைவேற்ற, சாதகமான சூழ்நிலையைவிட பாதகமான சூழ்நிலையே அதிகமாக பவுலை சந்தித்தது. சிறைச்சாலைகள், கல்லெறிகள், கப்பற்சேதங்கள் போன்ற நிலைகள் மாத்திரமல்ல, அவர் சரீரே அவருக்கு எதிரான நிலையில் தான் இருந்தது.

எனக்கு ஒருமுள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (2 கொரி 12 : 7) என்று பவுல் தெளிவாய் தனது சரீரிலையை எழுதுகிறார். இந்த முள் என்ன? என்பதைக் குறித்த பல அபிப்பிராயம் வேத பண்டிதர்கள் மத்தியில் உண்டு. எனினும் வேத வசன அடிப்படையில் பவுலின் சரீரிலையை நம்மால் கணிக்க முடியும்.

பாரம்பரிய கருத்தின்படி பவுல் குள்ளமான உயரமுடையவராய் இருந்தார். கால்கள் சற்று கோணலானவை. இவைகளோடே அவ்வப்போது அடிபட்டினிமித்தம் தேகமெல்லாம் தழும்புகள் இருந்தது. இதுவும் இல்லாமல் தமஸ்குவுக்கு போகும் போது பெரிய வெளிச்சத்தைக் கண்ட போது ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியினால் பார்வை திரும்பிய பின்பும் பழுது கண்ணில் இருந்தது.

கலாத்தியர் 4 : 14-ல் என் சரீரத்தில் உண்டாயிருக்கிற சோதனையை நீங்கள் அசட்டை பண்ணாமலும் **அரோசியாமலும்** என்னை ஏற்றுக் கொண்டீர்கள் என்ற வார்த்தைக்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தைக்கு **காறித்துப்பாமலும்** என்று அர்த்தமாம்.

காக்கா வலிப்பு நோய் ஏற்பட்டவர்களை மக்கள் பார்க்கும் போது காறித்துப்புவார்களாம். ஆக பவுல் இதைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதினால் அவருக்கும் இந்த நோயின் பாதிப்பு இருந்து இருக்கலாம் என்று வேத பண்டிதர்கள் கருத்து தெரிவிக்கிறார்கள்.

நான் இதை எழுதுவதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. பவுல் சவுந்தரியவான் அல்ல, திடகாத்திரமான தோற்றம் இல்லை. சரியான சரீர் ஆரோக்கியம் இல்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தனது ஊழியத்தில் நூறு சதவீதம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார் என்பது முக்கியம்.

பிரியமான ஊழியர்களே! உங்களை கர்த்தர் அழைத்திருக்கிறார். உங்கள் சரீர் பலவீனங்கள், பாடுகள் இவைகளைக் குறித்து கிஞ்சிற்றும் கவலைப்பட வேண்டாம். நம்மால் எல்லோரும் விடுதலை பெறுகிறார்களே! நம்மைக் கொண்டு அற்புதங்கள் நடக்கிறதே. நமக்கு மட்டும் ஏன் இந்தப் பாடுகள் என்று பரிதபிக்க வேண்டாம். இந்த முட்கள், தடைகள் அல்ல சீராய் வண்டி ஓட தேவையான பிடி பற்கள் (Break) என்பதை நினைவில் வைப்புகள்.

உங்கள் ஊழியத்தை ஒருவரும் தடுக்க முடியாது. கெடுக்க முடியாது. நீங்கள் தேவன் தெரிந்தெடுத்த கற்கள். உங்கள் மேல் மோதுகிறவன் நொறுங்கிப் போவான். அது விசுவாசியாகவோ, அவிசுவாசியாகவோ இருக்கலாம். முகத்தில் குத்தலாம். முதுகில் குத்தலாம். ஆனால் நல்ல போராட்டத்தில் வெற்றி உங்களுக்கே.

பவுல் தனது கடைசி நாட்களில் விசாரணைக்காக அங்கும் இங்கும் அலைக்கழிக்கப்பட்டார். அவர் விசாரணையில் தப்பி விடுவார் என்பதை தெளிவாய் அறிந்த சதிகார கூட்டம் வழியிலேயே பவுலை வஞ்சகமாக கொலை செய்ய திட்டம் போட்டார்கள்.

அருமையானவர்களே! உங்கள் ஊழியங்களை சிதைக்க, உங்களை வதைக்க பல்வேறு திட்டங்கள் தீட்டுவார்கள். பவுலை காத்த தேவன் உங்களைக் காப்பார். திடன் கொள்ளுங்கள். தூஷணங்களும், பொய் பிரச்சாரங்களும் உங்களை நோக்கி வந்தால் அதிர வேண்டாம். அப்போஸ்தல ஊழியத்தின் பங்கு அதுதான் மறந்து விட வேண்டாம்.

நமது முற்பிதாக்கள் முதல் நமது காலத்தில் உள்ள மூத்த தலைவர்கள் வரை இதை சந்தித்திருக்கிறார்கள். பொய் பிரச்சாரம், குற்றச்சாட்டு, மொட்டை கடுதாசிகள் இவைகளை அவர்கள் பார்த்து ஜெயித்து வந்தார்கள். அவர்கள் இன்னும் பிரகாசிக்கிறார்கள். எதிர்த்தவர்கள் எங்கே போனார்களென்று கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

பவுல் விசாரணையில் ரோம அரசாங்கத்தால் வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டார். ஆகிலும் வீட்டுக் காவல் அவர் ஊழியத்தை நிறுத்தவில்லை. அழைக்கப்பட்டவன் என்றும் எங்கும் ஊழியத்தை செய்து கொண்டே இருப்பான்.

அப்போஸ்தலர் 28 : 30-ல் தனக்காக வாடகைக்கு வாங்கியிருந்த வீட்டில் இரண்டாண்டு காலம் தங்கி தைரியமாய் பிரசங்கித்தான் என்று எழுதியுள்ளது.

ரோம பாரம்பரியத்தின்படி எந்த வழக்குக்கும் இரண்டாண்டு தவணை கொடுக்கப்படும். அதற்கு பிறகு காலாவதியாகிவிடும். அப்படியே பவுலின் வழக்கு காலாவதியாகிவிட்டது. எதிராளிகள் மீண்டும் வழக்கு தொடுக்கவில்லை.

முன்னே தெரித்துல்லு என்ற பிரசித்திப் பெற்ற வழக்கறிஞரை அழைத்து வந்த பிரதான ஆசாரியன் பின்னர் எழுவில்லை (அப். 24 : 1). தெய்வப்பிள்ளையே இதோ உன்மேல் எரிச்சலாய் இருக்கிற யாவரும் வெட்கி இலச்சை அடைவார்கள். உன்னோடு வழக்காடுகிறவர்கள் நாசமாகி ஒன்றுமில்லாமற்

போவார்கள் (ஏசாயா 41: 1) என்ற வாக்கு பவுலுக்கு நிறைவேறியது போல் உங்களுக்கும் நிறைவேறும்.

பேலிக்ஸ், பவுல் மேலுள்ள குற்றச்சாட்டு முற்றிலும் ஆதாரமற்றது என்பதை அறிந்தான். அகரிப்பா, பவுல் நிரபராதி என்ற முடிவுக்கு வந்தான். சத்துருக்கள் அடங்கிப்போனார்கள். பவுல் தனது ஓட்டத்தை ஜெயமாய் முடித்தார்.

தனக்கு நீதியின் கிரீடம் உண்டு என்ற எதிர்பார்ப்பில் காத்திருந்த போது 'அவருக்காய் நான் சாகவும் ஆயத்தம்' (அப். 21: 13) என்ற அவரது வாஞ்சையின்படி கிறிஸ்துவுக்காய் கி.பி. 65 வாக்கில் நீரோ மன்னனால் ஏற்பட்ட உபத்திரவத்தில் இரத்த சாட்சியாக தனது ஜீவனைத்தந்தார்.

பவுல் இன்னும் நம்மிடம் இருக்கிறார். அவரது விசுவாசம், வீரம், தியாகம், தாழ்மை, பொறுமை, புதிய ஏற்பாட்டு சபைக்கு திடமான முன்மாதிரிகள் இந்த பவுலை வெகு சீக்கிரத்தில் மத்திய வானில் சந்திப்போம் - காண்போம் என்ற எதிர்பார்ப்பில் ஆனந்த கண்ணீருடன் எழுத்துக்களை முடிக்கிறேன். கர்த்தாவே எங்களை பவுலாய் மாற்றும்.

(முற்றும்)

விண்ணக அப்பம்

அன்பார்ந்தவர்களே,

போதகர். கிறிஸ்தோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் படிக்க இயலாதோருக்காகவும், பார்வையற்றவர்களுக்காகவும் ஆடியோ வடிவில் வெளியிடப்படுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. போதகர், கிறிஸ்தோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் ஆடியோ வடிவில் விரைவில் கிடைக்கப் பெற உங்கள் ஜெபத்தினாலும், கரத்தினாலும் தாங்குங்கள்.

அலுவலக தொடர்பு எண் : 94888 56323

இப்படிக்கு,

Pr. அலெக்ஸ் தினகரன்